

DE SECTOR
IN
2011

België - Belgique
P.B.
8400 OOSTENDE 1
3/4637
P 706130

Het boek van de garnaal

VLIZ vzw
Wandelaarkaai 7
8400 OOSTENDE

Fotoreportage Pelorus Jack

Interview met Maaïke Hondshaaike

Op zoek naar de O 305 François Musin

79ste jaar • verschijnt maandelijks • nr 10 • 5 oktober 2012 • 3,99 euro • afgiftekantoor Oostende 1
Niet bestelbare exemplaren terugbezorgen aan HVB • Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene • Danke postman / -vrouw

Niet tot in de eeuwen der eeuwen

De 500 woorden van Nicole.

Nicole Derycker is een geboren Oostendse, dochter en kleindochter van vissers. Tot haar 27ste woonde ze in de Stad aan Zee, daarna spoelde ze weg naar Brugge, Antwerpen en Watou en belandde uiteindelijk terug in Oostende. Ze publiceerde onlangs haar tweede jeugdboek, *Kus uit India*. Voor HVB schrijft ze maandelijks een column in minder dan 500 woorden.

Nooit ben je uit mijn gedachten. Nooit raak ik van je af hoe ver ik ook landinwaarts trek. Zelfs in de Himalaya's waar ik ooit, lang geleden, een trekking ondernam, kwam ik je tegen.

Ik zag je in de duizenden meters hoge golven van graniet, door de tijd herleid tot een eeuwigdurend monument van stilte. Omgetoverd was je tot een minerale wereld, het tomeloze geweld van vroeger versteend tot pieken en afgronden. Daar slaagt je vriend de wind er niet langer in je te boetsen tot steeds nieuwe vormen, zijn gure vlagen schuren langs je hellingen, eroderen je randen, leggen de fossielen bloot die onwrikbaar getuigen van je alomtegenwoordigheid.

Ik zag je in de overblijfselen van je vruchten waarmee mijn Tibetaanse vrienden zich tooien, hun schitterende schelpjuwelen een onbewuste ode aan jou. Ik hoorde je zilte adem in de kinkhoorn waarmee hun priesters hen naar de gebedsdienst roepen. Je ziet, zelfs daar, duizenden meters boven je spiegel was je voortdurend in mijn geest en hart.

Hoeveel te meer dan niet hier, in de lage landen waar ik woon. Het helpt niet dat ik je de rug toedraai, weg van de zilte wateren van je altijd beweeglijke geest. Ik besef maar al te goed dat het land dat door jou wordt gelikt je lichaam is. De kanalen, de rivieren, de beken die haar doorkruisen, even zoveel aderen die hun zoete bloed in je uitstorten.

Als je lijf wegdoezelt in de zomerzon hoor ik jouw hartslag in de dorpen. Het beieren van hun kerkklokken: melodieën die aan je dromen ontspruiten. Het golven van het koren:

het blonde overlopen van je deining. Tussen het riet van je oksels zoeken reigers hun voedsel van brasem, paling en snoek terwijl de boeren - die landvissers - je donkere huid bewerken. Hun ploegen trekken meeuwen aan.

Ik houd van je lichaam maar meer, oneindig veel meer van je golvende geest. Vooral als die wakker wordt, als de wind hem aanspoort zijn ongenoegen te uiten, als zelfs je landaderen rimpelend je humeurige Zijn bekrachtigen.

Dan loop ik je tegemoet. Dan juicht mijn ziel, dan bewonder ik de jagers die het aandurven je uit te dagen, die je oppervlak doorprikken met hun korren, je bodem langs schuren met hun netten. Dan bid ik dat ze behouden terugkeren, die helden die je vreezen en haten en beminnen tot de dood.

Dan weet ik weer dat jij de levensbron bent. Dat goden en demonen in het begin der tijden met vereende krachten de immense overvloed aan wezens uit jou omhoog karnden, begerig naar de nectar van onsterfelijkheid diep verborgen in je schoot.

Dan vind ik het vanzelfsprekend dat je tot op duizelingwekkende hoogte aanwezig bent als een versteend spiegelbeeld van je wilde beweeglijke kracht.

Dan aanvaard ik dat ik nooit van je af zal raken. Niet tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Nicole Derycker
foto: Jo Clauwaert

VLOOT, reder van de overheid,
stelt in Oostende een driehonderdtal collega's te werk

via www.welkombijvloot.be

kun je solliciteren:
(jobs - vacatures)

en op de hoogte blijven van onze nieuwbouw:
(projecten - nieuwbouw)

Goe bezig!

HET VRIJE VISSERIJBLAD

Onafhankelijk magazine
van de zee

ISSN: 0776-6912

MEDEWERKERS:

Jo Clauwaert, Robert Coelus,
Walter Debrock (+), Nicole Derycker,
Juil De Vocht, Zio Joris De Voogt,
Don Fabulist, Peter Flynn, Peter
Holvoet-Hanssen, L.A. Inghelbrecht,
Frank Neyts, Jef Klausijng(+), Antoine
Légat, Chris Meyers, Geert Cyriel
Tavernier, Flor Vandekerckhove,
Louis Vande Castele, Jacques van Harten,
Katrien Vervaele, Guido Walters (+).
Gasten: Johan Corveleijn, Filip De Bodt,
Philippe Godfroid, Michiel Jampens,
Jan Lamote, Ronny Meyers,
Karen Rappé, Huib Trommel
Vormgeving: cdvproductions@skynet.be

Redactie te bereiken op

0474 53 88 00

E-mail: het.visserijblad@telenet.be

www.visserijblad.be

V.u.: Flor Vandekerckhove
Brusselstraat 12, Bredene

UITGEVERIJ:

VZW Liefkemores.

Redactie, publiciteit en

alle correspondentie:

HVB, Brusselstraat 12,

8450 Bredene

Omslagfoto: Flor Vandekerckhove

Losse nummers: **3,99 euro**

Abonnementen!

*** Jaarabonnement België**

(12 opeenvolgende nummers startend
vanaf de betaling) door overschrijving
van 30 euro op rekening
384-0596581-18 van
Het Visserijblad, met vermelding
abo HVB.

*** Jaarabonnement Nederland**

(12 opeenvolgende nummers, startend
vanaf de betaling) door overschrijving
van 52,00 euro op
de Belgische ING-rekening van
Het Visserijblad (IBAN):
BE50 3840 5965 8118
(BIC): BBRUBEBB.
Vermelding: abonnement HVB.

Over enkele maanden zal de Vlaamse Visveiling (VLV) de jaarresultaten bekend maken. Het zal de tweede keer zijn dat de gefuseerde vismijnen een gezamenlijk rapport voorleggen. Dat gebeurde verleden jaar voor het eerst. Noël Devisch van de VLV kon toen met positieve cijfers uitpakken, want zijn onderneming mocht in 2011 een pak meer vis verhandelen. De vooruitgang van het filiaal Zeebrugge was zelfs sensationeel te noemen. Helaas kwam het leeuwenaandeel van die vooruitgang uit... het andere filiaal, met name dat van Oostende. Daar zag men de aanvoer met maar liefst 23% ineens dalen: van 7.029 tot 5.413 ton in één jaar tijd!

De VLV kende maar 31% van de aanvoer toe aan Oostende. Vreemd is dat, want de overeenkomst die de twee vestigingen aan elkaar vastklonk, stipuleerde dat de onderneming erover zou waken dat Oostende in de toekomst op 45% mocht blijven rekenen.

We keken even naar dat document en lazen daarin dat de VLV één miljoen euro boete moet betalen per procent dat daaronder gepresteerd wordt. Nou nou, dachten wij, moet de VLV nu 14 miljoen euro boete ophoesten? Neen, zo bleek uit de gemeenteraadsdebatten die op ons artikel volgden. De Oostendse visserijshepen Yves Miroir legde daar uit dat die 45% over een periode van vijf jaar bekeken moet worden.

De VLV restte bijgevolg vier jaar om de zaak recht te trekken. Da's krap, want om de 31% van 2011 om te buigen tot 45% in het lustrum 2011-2015, moet je erover waken dat Oostende enkele jaren ruim de helft van de VLV-aanvoer toebedeeld krijgt, zoniet geraak je er niet meer. Ik denk niet dat er in Zeebrugge iemand is die dergelijk plan koestert. Het is des te minder waarschijnlijk omdat uit de voorlopig beschikbare cijfers blijkt dat de VLV ook dit jaar nauwelijks iets onderneemt om de aanvoer in Oostende omhoog te krikken. Op de website van de Dienst Zeevisserij staan de aanvoercijfers van de eerste vijf maanden van 2012 geëtaleerd. (*) Wij telden ze samen. Blijkt dat Oostende met 34,9% ook nu weer ver beneden de beloofde 45% blijft.

Het wordt nog minder waarschijnlijk omdat de VLV zegt plannen te hebben om de vismijnhal in Oostende met de grond gelijk te maken en op die plek een kleiner vismijngebouw neer te poten. In 2013 zou de afbraak beginnen. Hoe de visverkoop daar in dat afbraakjaar zal verlopen, is ons onbekend. Zeker is wel dat de VLV de scheve verhoudingen tussen het puin evenmin zal recht trekken, integendeel. Maar misschien loopt het zo'n vaart niet, want tot vandaag hebben we nergens concrete plannen van dat nieuwe vismijngebouw kunnen ontwaren.

Flor Vandekerckhove • foto's JoC
Uitgever Het Vrije Visserijblad

(*) <http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/>

N 58 PELORUS JACK GEDOOPT

We berichtten er al over in ons septembernummer, maar toen hadden we geen plaats meer om er een uitgebreide fotoreportage aan toe te voegen. Niet getreurd, we tonen u deze maand de vreugdevolle beelden van de tweede doop van het vissersvaartuig.

Op zaterdag 1 september werd in Nieuwpoort de N 58 Pelorus Jack gedoopt. Het schip (19,35 m., 221 kW) dat voordien Pascin heette, werd in 1986 voor rekening van Walter T'Jaeckx en Roland Vanhoutte gebouwd. Nu wordt de N 58 uitgereed door schipper Peter Vlietinck (43) en zijn levensgezellin Veerle De Neve (39). Naast de schipper vinden we ook motorist Filip Vanhove aan boord en de matrozen Wim Vanhove en Johny Selen.

Peter Vlietinck is een ervaren visser die er inmiddels al 29 jaar vaart op heeft zitten. Toen de Z 84, het vaartuig waarop hij schipper was, verkocht werd, rijpte bij hem de gedachte om zelf een schip uit te reden. Op 18 juli werd met de vorige eigenaars van de N 58 een akkoord gesloten. Aalmoezenier Dirk Demaeght hanteerde de wijwaterkwast onder het goedkeurend oog van Roel De Neve (vader van Veerle) en Larissa Vlietinck (dochter van de schipper) respectievelijk dooppeter en -meter van het vaartuig. Tal van personaliteiten en veel sympathisanten uit de vissersgemeenschap hadden eraan gehouden op het gebeuren aanwezig te zijn.

De naam Pelorus Jack verwijst naar een donkergrijze dolfijn die volgens de legende schepen de weg toonde in een gevaarlijke strook water nabij het Zuidereiland, Nieuw-Zeeland. De dolfijn begeleidde die schepen tot de haven van Pelorus, vandaar dat het de naam Pelorus Jack kreeg. Na de dood van het dier, die volgens dezelfde legende in 1925 gesitueerd wordt, leefde Pelorus Jack verder in tal van muzieknnummers. (fv)

VANQUATHEM - LOMBAERTS - EGGERMONT

Advocatenassociatie

Georges VANQUATHEM
Jean-Luc LOMBAERTS
Marijke EGGERMONT

Invalidenlaan 14
8301 Knokke-Heist

Tel. 050 51 43 43

Fax 050 51 03 06

G.S.M. 0475 68 00 69

E-mail info@vanquathemenpartners.be

- Visserijreglementering
- Maritiem recht
- Handels- en vennootschapsrecht
- Faillissementsrecht
- Bouwrecht en contracten
- Huurrecht: handel en privaat
- Verkeersrecht
- Invorderingen
- Familierecht

Onderzoekschip Simon Stevin gedoopt Driemaal is scheepsrecht

Het eerste Vlaamse nieuwgebouwde onderzoeksschip Simon Stevin was al op 25 mei in Oostende aangekomen, maar werd pas onlangs, op 13 september, gedoopt. Vlaams minister van innovatie Ingrid Lieten, de meter van het schip, had drie pogingen nodig om de champagnefles aan diggelen te slaan, waarmee het gezegde eer aangedaan werd: driemaal is scheepsrecht. Naast minister Ingrid Lieten waren er nog zo'n 240 aanwezigen, waaronder minister van de Noordzee Johan Vande Lanotte, Paul Gerard van de haven Oostende, voorzitter Jan Peumans van het Vlaams parlement en provinciegouverneur Carl Decaluwe.

De Simon Stevin is de opvolger van het onderzoeksschip Zeeleeuw. De Zeeleeuw (een loodsboot van 1977) werd in 2000 omgebouwd tot onderzoeksschip. Tien jaar later was er nood aan een modern vaartuig, met geringe diepgang, dat vlot tot in de ondiepe kustwateren kan varen van de zuidelijke bocht van de Noordzee en aanpalende riviermondingen.

De Simon Stevin werd gebouwd door de Nederlandse Damen Shipyards Group met de Damen Shipyards Gorinchem als hoofdaannemer, in samenwerking met Maaskant Shipyards en Damen Shipyards Galatz (Roemenië). Het schip kostte 11,5 miljoen euro en aan de wetenschappelijke uitrusting werd 1 miljoen euro besteed.

De Simon Stevin werd triomfantelijk binnengeleid in thuishaven Oostende. Dat mocht ook wel, het betreft het eerste Vlaamse nieuwgebouwde onderzoeksschip. (Foto VLIZ Fotogalerij / VLIZ [Rappé, Karen], 2012)

Het schip (lengte 36 meter, breedte 9,4, diepgang 3,5.) beantwoordt aan de noden van alle mariene onderzoeksdisciplines. Het werd uitgerust met alle standaardapparatuur om stalen te nemen en met hoogtechnologische sonartechnieken die stroommetingen en karakterisering van de bodem toelaten. Een dynamisch positionering- en stuursysteem verzekert een hoogaccurate plaatsbepaling. De dieselelektrische aandrijving biedt de mogelijkheid om te varen als 'stil schip' waardoor de akoestische meetinstrumenten optimaal benut kunnen worden.

Het onderzoeksschip wordt beheerd door de overheidsrederij DAB VLOOT en de wetenschappelijke kant van de zaak wordt beheerd door het VLIZ. De Simon Stevin zal hoofdzakelijk worden ingezet voor academisch kustgebonden oceanografisch

Minister Ingrid Lieten, meter van het schip, had drie pogingen nodig om de champagnefles aan diggelen te krijgen. Twee faliekant afgelopen pogingen gebeurden met een vernuftig maar inefficiënt hefboomsysteem. Uiteindelijk nam de minister zelf de fles ter hand, met een spetterend resultaat. (Foto DABVloot)

onderzoek in de zuidelijke bocht van de Noordzee en het oostelijk deel van het Kanaal. Het zal dienst doen als trainingsplatform voor studenten uit de mariene wetenschappelijke en maritieme opleidingen en als testplatform voor nieuwe mariene of maritieme technologieën. Daarnaast staan ook educatieve tochten voor scholieren en basisscholen op het programma. Het schip vaart onder Belgische vlag en is geregistreerd in Oostende.

Vermelden we ten slotte nog voor de 'petite histoire' dat de auto van eregenodigde Jan Peumans na afloop van de plechtigheid tegen de kusttram reed waardoor uw reporter ter plaatse bij het huiswaarts keren enige vertraging opliep. (fv)

Technische specificaties Simon Stevin

De Simon Stevin kwam al eind mei toe in Oostende. Tijdens de zomermaanden werd er proef gevaren. In September werd het schip gedoopt. (Foto Huib Trommel voor Damen/Maaskant Shipyards.)

Lengte: 36 m. • Breedte: 9.4 m. • Diepgang: 3.5 m.
Maximum snelheid: 12 kn. • Bouwjaar: 2012.
Thuishaven: Oostende.
Bemanning: 7 (10 voor meerdaagse reizen).
Opvarenden: tot 20 voor dagtochten, tot 10 voor meerdaagse reizen. • Autonomie: 5 dagen.
Werkgebied: Zuidelijke Bocht van de Noordzee en oostelijk deel Kanaal (200 nm of ca. 370 km).

De machinekamer van de Simon Stevin oogt indrukwekkend. Voor de aandrijving zorgt een diesलगeneratorset van 3x STAMFORD HCM 534F2 600 kVA 477 ekW en 3x SCANIA DI 1655 M dieselmotoren 550 bkW @ 1800 rpm 1.95 liters per cylinder. Voortstuwing: 2x IDAR ACP-500-S elektrische aandrijvingsmotoren 520 bkW @ 350 rpm. Op de foto zien we een generator met dieselmotor Scania. (Foto VLIZ Fotogalerij / VLIZ [T'Jampens, Michiel], 2012)

MOODSHOPPING

TO BE IN BRUGGE
Wollestraat 53 · 8000 Brugge

EEN DAG IN ZEEBRUGGE

Op 5 september was in Zeebrugge een belangrijke dag. Zelf konden we daar in ons vorig nummer niet over berichten, omdat ons blad op dezelfde dag gedistribueerd werd. Maar niet getreurd: vandaag krijgt u een overzicht van wat daar allemaal gebeurd is. En dat is nogal wat.

ZEEBRUGGE (1)

Dag van de pladijs

Voor het tweede jaar op rij organiseerde de VLAM in september een Dag van de pladijs. In Zeebrugge werd daar op 5 september een plechtigheid rond gehouden.

Pladijs kan inderdaad een opkikker gebruiken. Alhier is het de meest aangevoerde vissoort. In 2010 zetten Belgische vissersvaartuigen in totaal 5.105 ton op de markt, in 2011 was dat zelfs 6.057 en in 2012 mogen de Vlaamse vissers 7.700 ton pladijs vangen. Anderzijds kampt de soort met een kwakkelende prijs. In 2003 werd er op de veiling nog gemiddeld 2,06 euro/kilo voor betaald. In 2011 was dat maar 1,36 meer (in 2010 zelfs maar 1,24). Dat komt doordat pladijs vooral als bulkproduct voor de diepvriesmarkt verkocht wordt, waar het de concurrentie met de veel goedkopere pangasius moet aangaan. Vandaar dat de VLAM voor het tweede jaar op rij een inspanning doet om de pladijs op de versmarkt te promoten, waar de exotische pangasius uiteraard geen concurrentie vormt.

Welke vis is dat?

In Vlaanderen spreken we over pladijs, in West-Vlaanderen over platje of ploate, in Nederland hebben ze het over schol, maar dat is allemaal dezelfde vis die in heel het Noordoost Atlantisch gebied voorkomt, maar toch in hoofdzaak in de Noordzee. Eind de jaren tachtig werden in de Noordzee nog 170 duizend ton schol per jaar aangevoerd, dat is thans heel

wat minder, zo'n 70 duizend ton.

In tegenstelling tot de tong is de schol in hoofdzaak overdag een actieve jager. Na een kleine drie jaar is de schol 30 cm. In vroegere tijden kon men nu en dan eens een schol van om en bij de 1 meter lengte vangen. In de huidige vangsten domineren de lengtes tussen 35 en 40 cm. Paaïen gebeurt tussen december en februari op een viertal plaatsen in de zuidelijke en centrale Noordzee. Elk wijfje legt dan zo'n vijftigduizend eitjes. Bij een lengte van 13 tot 17 mm beginnen de larven aan het typische bodemleven. Ze vertoeven dan nog twee jaar in de ondiepe kustwateren.

De gepigmenteerde zijde is donkerbruin tot donkergroen, met over het lichaam verspreid heldere oranje-rode stippen. Pladijs moet minimum 27 cm lang zijn en dat stemt precies overeen met een goede eenmansportie.

Promotie

Er werd een nieuwe receptenfolder samengesteld met lekkere pladijsgerechten van NorthSeaChef Filip Claeys (restaurant De Jonkman in Brugge). De folder was gratis te verkrijgen

SKB Life Saving Equipment

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakellichten man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvloten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avion, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

**VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST:
A. VAN DURME. TEL.: 0475 25 88 02**

SKB Life Saving Equipment
Vosseschijsstraat 44
2030 Antwerpen
Tel + 32 (0) 3 2138670
Fax + 32 (0) 3 2138671

Afdeling kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/33 96 00
Fax: 059/33 96 01

in de visverkooppunten en spoorde de consument aan in de keuken een pladijsrecept uit te proberen. Wie in september (de maand van de grootste scholaanvoer) pladijs in de winkel kocht, ontving zelfs een coupon die recht gaf op een gratis toegang tot het Navigo-Nationaal Visserijmuseum in Koksijde.

ZEEBRUGGE (2)

Fish2know

Er was inderdaad nogal wat te doen op 5 september in Zeebrugge. Naast het promotiemoment voor de pladijs was er ook de lancering van het project Fish2know. Noël Devisch van de Vlaamse Visveiling gaf de nodige toelichting bij de workshops waarvoor onder andere al ingeschreven werd door Ter Groene Poorte (Brugge), Spermalie (Brugge), Mariagaard (Wetteren), Stella Maris (Kortrijk), Ter Bruyninge (Kortrijk), Instituut Stella Matutina (Brakel), Kogeka (Geel), Sint-Martinusscholen (Herk-De-Stad), het provinciaal instituut PIVA (Antwerpen), het VTI Aalst en hotelscholen uit Leuven, Wemmel en Gent. Devisch: 'Het project richt zich tot de laatstejaarsstudenten van de horeca- en voedingsscholen. Het is goedgekeurd in het derde kwartaal van 2011, start vandaag en loopt tot juni 2014. De doelstelling is dat er 80 scholen aan het project

deelnemen. Dankzij de financiële steun van de diverse partijen zijn er in het 1ste jaar al 40 inschrijvingen.' 'De leerlingen krijgen een boeiend programma aangeboden. Zoals het steeds het geval is in onze sector, moeten ze vroeg uit de veren: om 7h00 krijgen ze een rondleiding van een deskundige van de veiling met kennis van de diverse aangevoerde vissoorten; het logistieke traject wordt doorgenomen (aanvoer, sortering, weging, ...); de elektronische veilaflap van de 3 veilingen wordt in real time gevolgd. Er wordt voldoende tijd voorzien voor kwaliteitsbepaling onder leiding van een deskundige van het ILVO. De studenten leren op professionele wijze, door een combinatie van theorie en praktijk, vissen herkennen en beoordelen. Tot slot worden ze door een beroepsdeskundige getest op het fileren en klaarmaken van vis in een volledig ingerichte keuken. Leerkrachten en leerlingen krijgen na afloop een uitvoerige praktische syllabus mee naar huis om zich verder in het thema te verdiepen.'

ZEEBRUGGE (3)

Partners tevreden na een jaar convenant

Nog op 5 september, eveneens in Zeebrugge, kwamen de ondertekenaars van de zgn. Convenant voor Duurzame

CREVITS

**IMPORT - EXPORT - ALLERLEI KETTINGEN EN KETTINGMATTEN
ANKERS - HERBRUIKBARE MATERIALEN - VISSERIJBENODIGDHEDEN
RUBBER BOLLEN EN RUBBER RINGEN**

Marcus Gerardsstraat 12, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 48 33
Kotterstraat 42, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 45 85
Ankerstraat 20, 8400 Oostende. Gsm: 0475 30 39 87
Fax: 050 54 79 11
Telefoneren vanuit Nederland: +32 50 54 48 33

Visserij bij elkaar om de voorlopige balans op te maken. Op 31 augustus vorig jaar ondertekenden de minister, het Departement Landbouw en Visserij, het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), Natuurpunt en de Rederscentrale een 'maatschappelijk convenant ter bevordering van een duurzame visserijsector' met aandacht voor de drie Engelse P's: profit, planet & people.

Die taskforce die daarvoor opgericht kan al een aantal verwezenlijkingen op haar naam schrijven, aldus Urbain Wintein, voorzitter van de Rederscentrale. Overeengekomen werd dat er een verbetertraject voor een duurzame visserij van start gaat. 'Belangrijk daarbij is dat de vooruitgang meetbaar moet zijn', zegt Wintein.

Daarnaast wordt er ook werk gemaakt van concrete verbeterpunten: 'Verminderd brandstofverbruik, verhoogde selectiviteit en diversificatie zijn daarbij de belangrijkste op korte termijn.'

Veel aandacht ging naar profielen voor het vistuig: 'Minder weerstand bij het voorttrekken door het water betekent minder verbruik, maar ook minder milieu-impact', legt Wintein uit. 'Zo is de introductie van de SumWing een goede zaak voor bepaalde "optuigingen" en op bepaalde ondergronden. Ook het recentere 'trilveren'-principe komt in de taskforce aan bod.'

Binnen de taskforce is verder overeengekomen te wachten tot wanneer er meer geweten is over de rendabiliteit en de gevolgen van elektrische velden op mariene organismen, zegt ILVO-onderzoeker Hans Polet. Hij verwacht veel van studies over het scheiden van tong en pladijs in de netten om de selectiviteit te bevorderen en de teruggooi te verminderen.

Ook Walter Roggeman van natuurpunt is tevreden: 'Het werk is uiteraard niet af en de inspanningen gaan door. Maar via het convenant hebben we een forum gerealiseerd waar de diverse partners, die voordien vanuit hun eigen gezichtspunt handelden, samengebracht worden om oplossingen te zoeken voor actuele complexe maatschappelijke vraagstukken. Eén ding is zeker, via het convenant hebben we in elk geval meer begrip gekregen voor elkaars standpunt.'

verzekeringen

VANDEKERCKHOVE - Smets

Dirk en Kris

ING bank

Driftweg 13 - 8450 Bredene

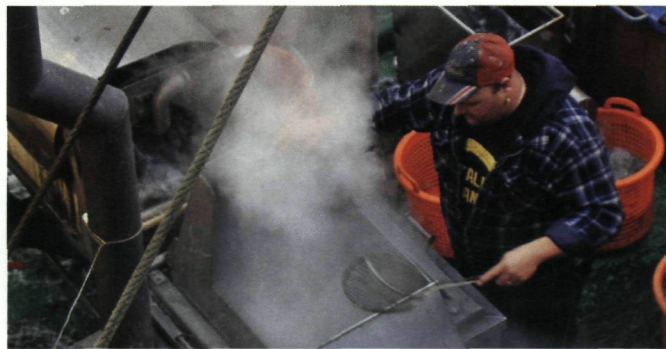
Verzekeringsmakelaar CDV nr 13615
dirk.vandekerckhove@portima.be
kris.smets@vdksmets.be

Tel. 059 33 05 11
Fax 059 32 50 36

Hoe minder garnalenvissers, hoe meer proevers

De Dag van de garnaal is in de westhoekhaven een traditie aan het worden. Op zaterdag 15 september stond de stedelijke vismijn van Nieuwpoort ook dit jaar weer volop in het teken van de garnaal. Om 9 uur kon je er al een bezoek brengen aan het houten scheepje Crangon en 's middags kon je met dat oude kustvaartuigje meevaren van Nieuwpoort naar Oostende. De echte garnalenvissers van de N 93 voeren dan

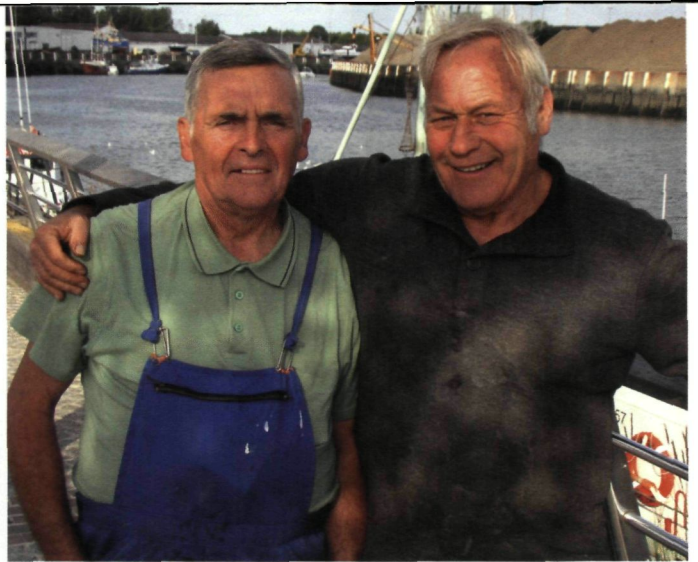

Onder het oog van tientallen kijklustige toeschouwers kookten de vissers van de N 93 Aalschover hun vangst

weer om 9,30 uur Nieuwpoort binnen. Onder het oog van tientallen kijklustige toeschouwers kookten de vissers van de Aalschover hun vangst, in zeewater en aan boord van het schip, zoals het hoort. Reder op rust Charles Beuckels en zijn echtgenote hadden zich in traditionele klederdracht gestoken om de proevtjes uit te delen. De almaar aanzwellende massa genoot ervan.

De Dag van de garnaal werd verder gezet in de vismijn. Daar waren weer diverse infostanden neergezet, er werd getoond hoe garnalen gezeefd worden en het publiek kon er zien hoe garnalen, al dan niet met Rodenbach, verwerkt

Zoals we het gewoon zijn in Nieuwpoort was er ook nu weer massale belangstelling voor de visserij. Schepen Kris Vandecasteele heet de genodigden welkom op de voorstelling van het boek *Garnalen, verhalen en recepten van vroeger en nu*.

Schipper Fernand Preem en matroos André Delanoye van de Crangon.

worden tot diverse lekkere gerechten. Dat garnalen vandaag zelfs levend ter tafel kunnen komen, ook dat kon je in Nieuwpoort zien. Om 12,30 was er ten slotte een garnaal-lunch waarvoor vele tientallen fijnproevers hadden ingeschreven.

Eens te meer viel het ons op: de stad Nieuwpoort en de vzw Promovis slagen er als geen ander in om de visserij onder de aandacht van het publiek te brengen, voorwaar een prestatie waarvan de sector wel degelijk iets kan leren. Tegelijk is het ook in Nieuwpoort niet mogelijk naast de harde realiteit te kijken die door Charles Beuckels in een korte vraag en een nog korter antwoord weergegeven werd: 'Weet je hoeveel garnalenschepen er vandaag nog vanuit Nieuwpoort varen? Twee!' Het probleem is overigens breder dan dat van de aanvoer in Nieuwpoort. In 2011 voerden Belgische vissersvaartuigen slechts 689 ton garnalen aan, een vermindering van 56% t.a.v. 2010 dat wel een van de betere jaren was.

Boek

Blikvanger van deze dag was evenwel de voorstelling van het boek 'Garnalen' van Katrien Vervaele en Nancy Fockedeey. De eerste is bekend als auteur van 'Vissersvrouwen' en 'Naar Island'. Fockedeey is marien bioloog en wetenschappelijk medewerkster aan het VLIZ.

Uitgeverij Lannoo maakte er een mooi verzorgde uitgave van, met als veelzeggende ondertitel: *Verhalen en recepten van vroeger en nu*. Dat het boek mee wil surfen op de hype van de kookboeken is duidelijk, maar terzelfder tijd is het werk van Vervaele en Fockedeey meer dan een kookboek, want ook 'het verhaal van de garnaal' komt inderdaad uitvoerig aan bod. Er is oog voor folklore (paardenvissers, kruiers...), maar ook voor de garnaal in tijden van globalisering (garnalen pellen in Marokko); de drie vissershavens worden belicht (over de 'belle blonde Zeebrugse', over de Oostendse 'trap' en over de levende garnalen in Nieuwpoort...); er wordt aandacht besteed aan het vangen, veilen, keuren en de research. Het is met andere woorden een compleet garnalenboek. Bovendien werd het prachtig geïllustreerd door fotograaf Heikki Verdurme die zijn foto van garnalkruier André Borny tussen de klassiekers mag hangen. (fv)

Garnalen van Katrien Vervaele en Nancy Fockedeey werd uitgegeven door Lannoo. Kost 29,99. ISBN: 9789401401487

Katrien Vervaele (rechts) en Nancy Fockedeey, co-auteurs van het nieuwe garnalenboek.

DE SECTOR IN 2011

De Dienst voor de zeevisserij publiceerde zijn overzicht van de Belgische sector in 2011. () Daaruit blijkt dat het aantal Vlaamse vissersvaartuigen in 2011 verder gedaald is. In dat jaar voeren er officieel 86 eenheden ter zeevisserij, in 2010 waren dat er 89, in 2008 waren het er nog 100.*

De neergang van de vloot over de jaren heen is indrukwekkend: 1950: 457 vaartuigen; 1960: 415; 1970: 332; 1980: 208; 1990: 201; 2000: 127; 2011: 86.

Tussen 1960 en 2011 werden de schepen gemiddeld wel groter (van 70 GT/vaartuig tot 178), maar de totale grootte van de vloot evolueerde neerwaarts, van 28.999 GT in 1960 tot slechts 15.326 GT in 2011. De resterende vaartuigen werden veel krachtiger. Het gemiddeld motorvermogen steeg spectaculair van 134 kW/vaartuig in 1960 tot 571 in 2011. Toch daalde ook de totale motorsterkte van de vloot van 55.481 kW in 1960 tot 49.135 in 2011. Voegen we er volledigheidshalve aan toe dat deze cijfers de werkelijkheid niet volledig dekken. Niet alle vaartuigen die in deze cijfers weerspiegeld worden zijn actief en sommige ervan zullen dat ook nooit meer worden. Zolang de visvergunning niet ingeleverd wordt, worden ze wel nog in de cijfers meegerekend. De laatste keer dat wijzelf een telling uitvoerden kwamen we aan slechts 79 actieve Belgische vissersvaartuigen.

Visgronden

De belangrijkste visgebieden in 2011 waren qua volume in dalende volgorde: Noordzee Centraal (IVb), Kanaal Oost (VIIId), Noordzee Zuid (IVc), Zuidoost-Ierland of Keltische Zee (VIIg), Ierse Zee (VIIa), en Bristol Kanaal (VIIIf). In de andere gebieden werd er in totaal minder dan 1.000 ton opgevisst. De aanvoer uit de Noordzee en Kanaal Oost nam af, terwijl de aanvoer uit de westelijke wateren toenam in vergelijking met 2010. De daling van de aanvoer uit de Noordzee is een rechtstreeks gevolg van de verminderde garnaalvangst in 2011. Qua aanvoerwaarde was de Noordzee het belangrijkste gebied (34%), gevolgd door het Oostelijk Kanaal (26%), Bristol Kanaal en Keltische Zee (23%), de Golf van Gascogne (7%) en de Ierse Zee (7%).

Naar gemiddelde prijs teruggerekend, was de aanvoer uit de Golf van Gascogne het meest waardevol (9,16 €/kg), gevolgd door de belangrijkste visgronden in de Westelijke Wateren (5,06-3,77 €/kg), met tenslotte de Noordzee (2,72-3,56 €/kg). Dit is een weerspiegeling van het tongaandeel in de vangsten: het hoogst in de

Golf van Gascogne en het laagst in de Noordzee Centraal. De boomkorvloot blijft dominant. De 'bokkers' realiseren in de Belgische havens 88% van de totale aanvoer. Voor wat betreft de soorten tong en schol is dat zelfs meer dan 90%. Die schepen hadden het in 2011 weer niet gemakkelijk met de gasolieprijs. Die bedroeg in 2011 gemiddeld 0,67 euro, wat 29% hoger was dan het voorgaande jaar.

Quota

Gelukkig mochten de vissers in 2011 meer tong vangen. Het tongquotum steeg met 8% tegenover het voorgaande jaar. Helaas slaagde de vloot er niet in daarmee ook te scoren, want

in 2010 werd 3.703 ton aangeland, terwijl dat in 2011, ondanks de hogere quota, maar 3.430 meer was, een achteruitgang van 7%. Het scholquotum ging in 2011 met 14% vooruit en dat resulteerde wel in hogere vangstcijfers: +19%. Met sommige andere quota ging het de andere kant uit: tarbot (-2%), griet (-2%), zeeduivel (-11%), rog (-12%), kabeljauw (-12%) en tong-schar (-33%).

De totale aanvoer door Belgische vissersvaartuigen daalt sinds het begin van de jaren negentig onafgebroken en bedraagt nu ongeveer maar de helft meer van twintig jaar geleden. Toch mocht er in 2011 een lichte stijging genoteerd worden in vergelijking met het voorgaande jaar: 20.138 ton (+2%). Ook de besomming is lichtjes toegenomen (+4%). Maar uit de tijdsreeksen die de Dienst sinds 1950 bijhoudt, blijkt dat voor wat de reële waarden betreft (d.w.z. rekening houdend met de geldontwaarding sinds 1950) de jaren 2009-2011 veruit het slechtst scoren. De Dienst noemt dat in het rapport 'tekenend voor de moeilijkheden in de visserijsector'.

(*) http://lv.vlaanderen.be/nlapps/data/docattachments/Aanvoer_en_Besomming_2011.pdf

ik neem onze haven terug op sleeptouw

KRISTOF CORNELIS

13 **GROEN**

Visserverhaal en vissersliederen

In Oostende, tijdens Monumentendag op 9 september, konden geïnteresseerden in het museumschip Amandine terecht om er te luisteren naar fragmenten uit het vissersverhaal De vlucht van de witte valk. Het was de auteur zelf, Doris Klausning, die voorlas. Ze werd begeleid door haar echtgenoot Giedo Vanhoecke. Doris en Giedo zijn respectievelijk de dochter en de schoonzoon van wijlen Jef Klausning, de specialist van het Vlaamse visserslied. Er waren dan ook authentieke opnames te horen van vissersliederen die Jef in de jaren vijftig in verschillende visserscafés had verzameld.

Oosteroever blijft zich verzetten tegen bouwpromotoren

Op 14 september liep het openbaar onderzoek af van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van de bouwgroep Versluys-CFE over de bouw van een appartementscomplex van 15 verdiepingen op de Hendrik Baelskaai 12, hoek Fortstraat te Oostende. Deze bouwaanvraag was de laatste van drie nieuwe aanvragen voor bouwprojecten op de Oosteroever. De vzw Oostendse Oosteroever diende 159 bezwaarschriften in op het stadhuis. Deze bezwaarschriften werden de vzw bezorgd door inwoners, bedrijven, handelaars en werknemers van het havengebied. Ook kregen de vereniging bezwaarschriften binnen van andere Oostendenaars en van Oostendse verenigingen. De vzw Oosteroever zegt ervan overtuigd te zijn dat geen enkele bouwaanvraag voor appartementsstorens op de Oosteroever kan worden goedgekeurd. Het lijkt erop te stellen de vereniging 'dat Versluys-CFE en de groep De Jaegher wegens gebrek aan juridische draagkracht zo vlug mogelijk met bouwen willen starten om voor zichzelf een "point of no return" te creëren.'

Colruyt onderzoekt visaanbod

Colruyt heeft zijn assortiment wilde vis laten onderzoeken op duurzaamheid en dierenwelzijn. De resultaten zullen in de winkels gecommuniceerd worden, met een kleurencode voor elke vis. Het assortiment werd onderzocht door het ILVO, de milieuorganisatie Sea First Foundation en de Universiteit Nijmegen. Elke vis werd beoordeeld op 4 criteria: visbestand, vangstmethode, beheer van de visgrond en dierenwelzijn. Volgens Colruyt is dit nog maar een eerste stap. 'Tegen maart 2013 willen wij geen bedreigde vissen meer in ons aanbod', zo klinkt het.

Certificaat voor Vlaamse visserij blijft problematisch

Uit een interview dat Visaktua in september van Emiel Brouckaert (Rederscentrale) publiceerde, blijkt dat de Vlaamse visserij het moeilijk blijft hebben om een duurzaamheidscertificaat, zoals het bekende MSC, te claimen. Brouckaert: 'Willen we een duurzaamheidscertificaat voor onze Belgische visserij verwerven dan zal het MSC ons iets anders moeten aanbieden.' Brouckaert stelt zich overigens de vraag: 'Wordt het ook ooit echt belangrijk voor ons om ons te laten certificeren dat we duurzaam bezig zijn? (...) Duurzaam is belangrijk (...)

maar als daar nu certificaten moeten worden opgeplakt onder een bepaalde omkadering, dan heb ik het daar moeilijk mee. Het grootste probleem is de financiering daarvan. Nogmaals, de bereidheid is er, van het nut zijn we nog niet overtuigd en de noodzaak is er nog niet!

De piste om met een Europese onafhankelijk certificaat te werken blijkt op een zijspoor beland te zijn, maar misschien, zo stelt Brouckaert, moet Natuurpunt iets doen. Deze milieuorganisatie, waarmee de Rederscentrale een convenant heeft afgesloten, zou redding kunnen brengen, alhoewel: 'Inderdaad, maar ik denk dat Natuurpunt niet de wens heeft om de taken van MSC over te nemen. Maar we moeten ook vaststellen dat het MSC nog geen antwoord kan geven op de complexe gemengde visserij van de Belgische vloot. Misschien kan Natuurpunt dat wel.'

Surcouf wordt verlengd

De N 86 Surcouf van de familie Beuckels staat momenteel in de loods van scheepswerf IDP te Oostende. Daar werden inmiddels werkzaamheden aangevat om het schip met 2,25 meter te verlengen. Verwacht wordt dat de werken tegen het einde van oktober beëindigd zijn.

Een nieuwe motor ligt aan de basis van deze beslissing. Verleden jaar besloot de rederij om de oude Cumminsmotor te vervangen door een nieuw exemplaar. De keuze viel op een nieuwe elektronisch geïnjecteerde Cumminsmotor QSM11. Omdat deze meer kracht ontwikkelt dan de vorige motor oordeelde de scheepvaartinspectie dat de stabiliteit van het schip in het gedrang kon komen. Hierdoor zag de rederij zich voor bijkomende kosten geplaatst. Om nog ter visserij

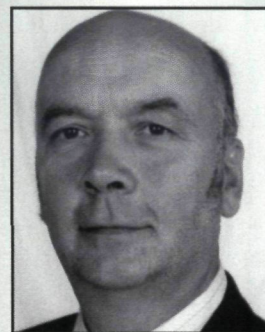
te kunnen varen moest het stabiliteitsprobleem opgelost worden. Dat gebeurt nu door het schip doormidden te zagen en er een bijkomend stuk van 2,25 meter tussen te plaatsten.

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS
- HAVENARBEIDERS - ZEELIEDEN EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN

WENDT U TOT DE

Zeemansbond A.B.V.V.

Ivan Victor
Federaal secretaris
zeevisserij

Nieuwpoortsesteenweg 98,
8400 OOSTENDE.
T 059 55 60 85
F 059 70 51 33
E-mail:
Ivan.Victor@btb-abvv.be

R. Vermote:
gewestelijk secretaris
0476 23 40 28
Heiststraat 3
Zeebrugge
Tel.: 050/54 47 15
Fax: 050/54 42 53
E-mail:
renaud.vermote@btb-abvv.

Wij werden op de hoogte gebracht van het overlijden van Jean-Paul Peeters. De echtgenoot van Diane Devos werd geboren te Condé sur Marne op 11 januari 1944 en overleed in het AZ Sint Jan te Brugge op 21 september. Jean-Paul Peeters was in Oostende bekend als zaakvoerder van de rederij Bounty, die schepen uitbaatte gespecialiseerd in de toeristische hengelvissersrij. De burgerlijke uitvaartplechtigheid greep plaats op 29 september in de aula van het Uitvaartcentrum Stuiverstraat te Oostende.

Uit de bibliotheek van Neptunus (15)

Bibliothecaris Peter Holvoet-Hanssen was even afwezig, hij bezocht met Het Kapersnest de Ierse kapersvrienden van www.peregringo.eu (surftip). 'HH' geeft deze maand de onderwaterfakkel door aan de gedreven Johan Corveleijn. Zijn verzen worden ondergedompeld in weerom (zoals Johan zelf zegt) 'een heel suggestieve, onmogelijk mooie lay-out' van Jo Clauwaert. Zo blijven de lichteffecten in de golven boven de bibliotheek van Poseidon actief.

ZEEVONK

Zwemmen in de zeevonk in de zomer
bij het zilverlichten van de zee,
een decor om weg te dromen
van een wandeling in de onderzeese
duinen – dag zeehond, dag bruinvis, dag witsnuitdolfijn -
en dan weer naar de vloedlijn te waden,
te midden van zweepdiertjes, algjes
en wiertjes in het kniehoge schuim.

Johan Corveleijn

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling

SVDO vzw
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 50 95 26
Fax: 059 50 96 64
info@sdvo.be

Openingsuren:

Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

HETZEEVISSERSFONDS
fonds voor bestaanszekerheid

Zeevisserfonds
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 50 95 55
Fax: 059 50 95 25
info@zeevissersfonds.be

Openingsuren:

Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

Het leven zoals het was:

Een leven op zee II

Foto's © Ronny Prut Meyers

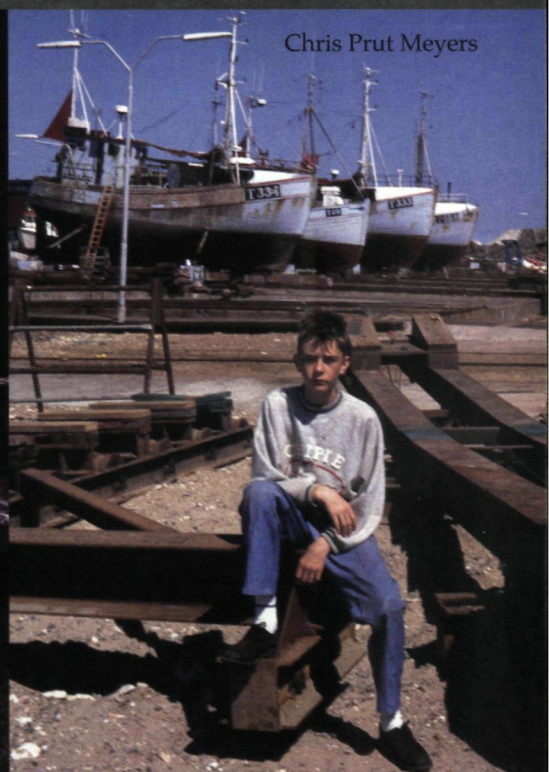
Willy Rappé en Pedro Ackaert

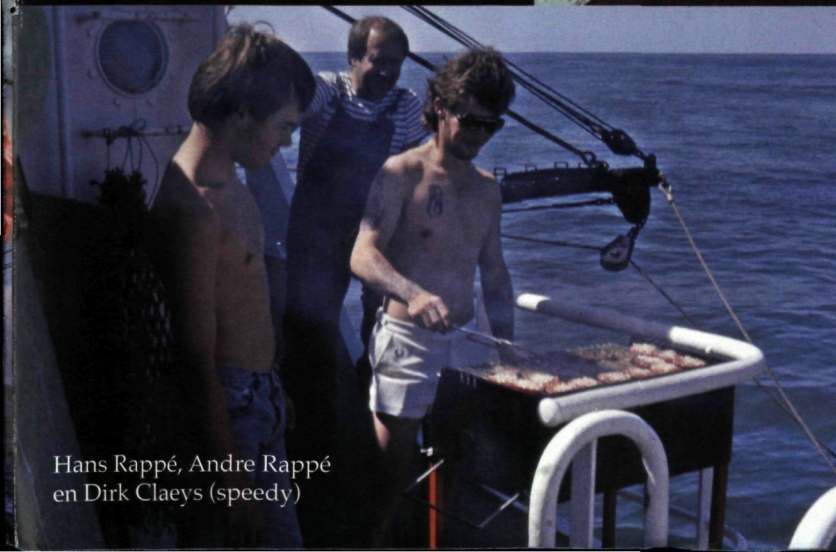
André Rappé

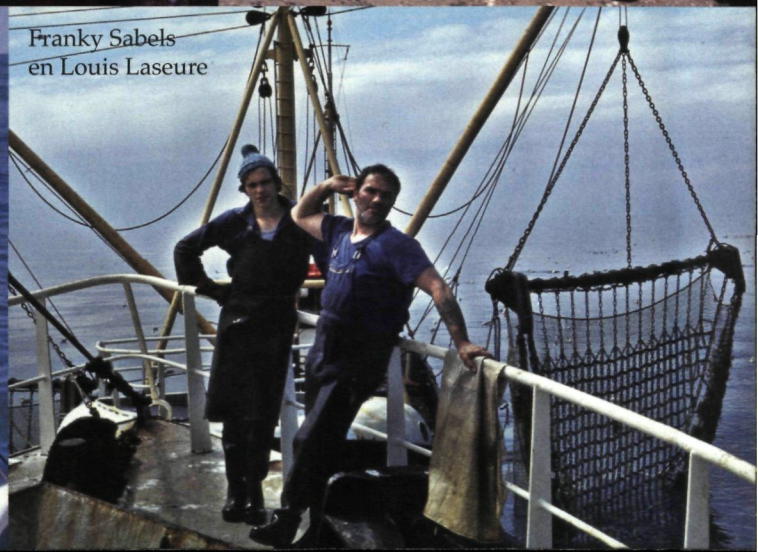
Chris Prut Meyers

Chris Prut Meyers

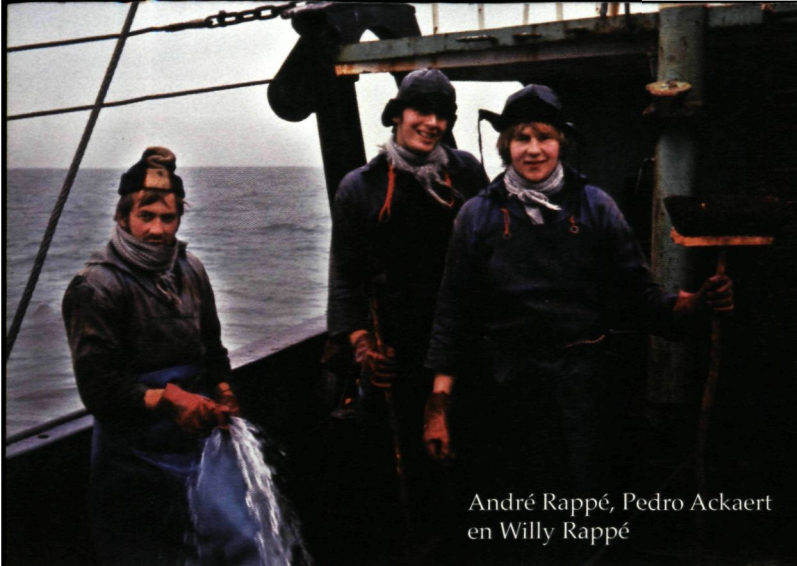

Hans Rappé, André Rappé
en Dirk Claeys (speedy)

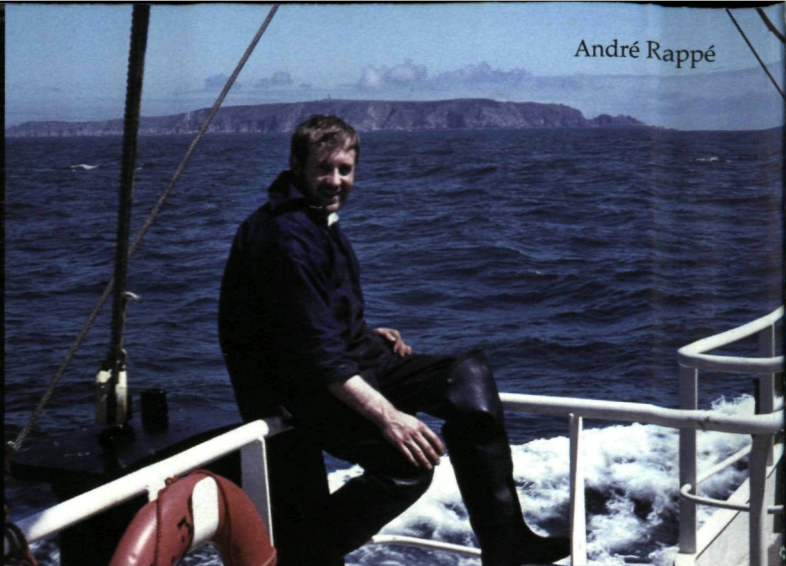

Franky Sabels
en Louis Laseure

André Rappé

André Rappé, Pedro Ackaert en Willy Rappé

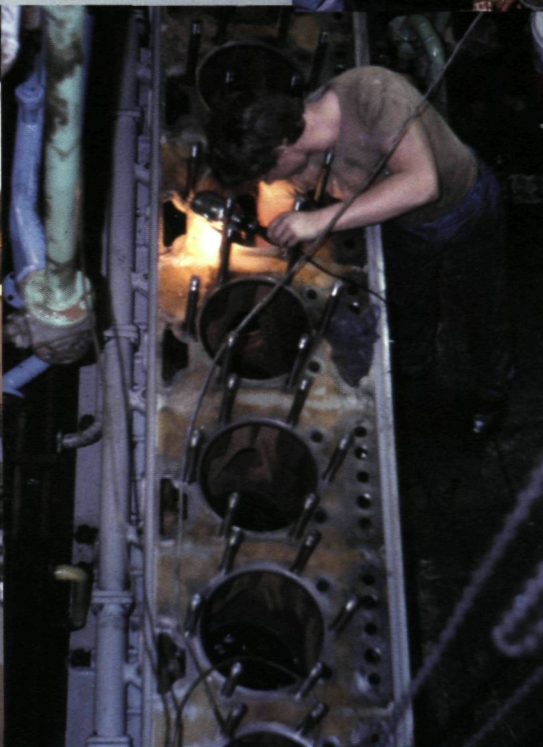
Vis wisselen tegen sigaretten

Pedro Ackaert met de zodiak van de wachtboot.

Ronny Meyers

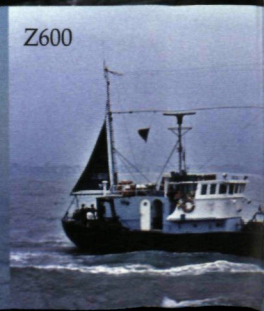
Pedro Ackaert

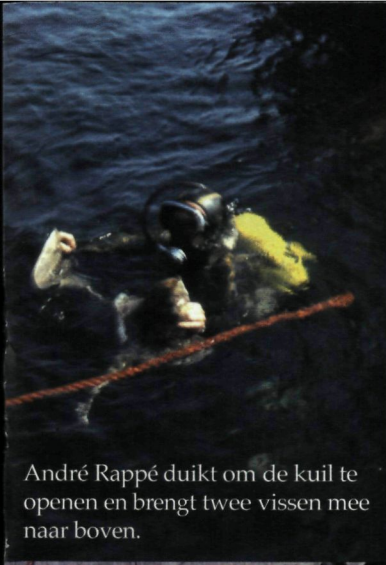
Z599

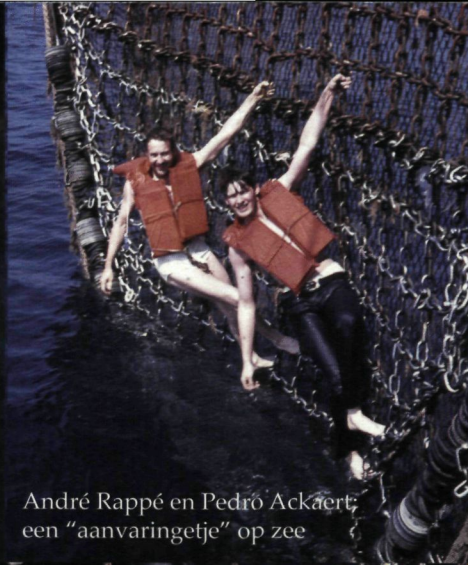
hospitaalschip De Hoop in de Liverpool Baai

Z600

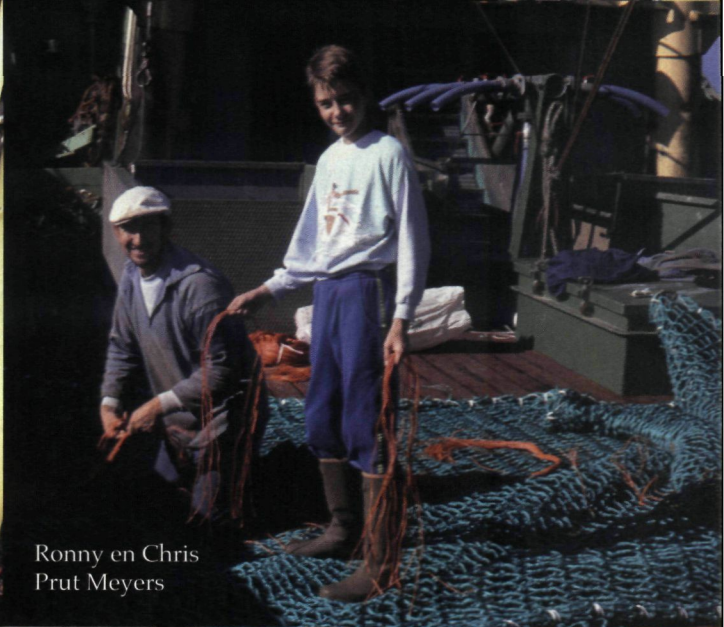
André Rappé duikt om de kuil te openen en brengt twee vissen mee naar boven.

André Rappé en Pedro Ackaert: een "aanvaringetje" op zee

lossers in Grimsby

Ronny en Chris Prut Meyers

0315

Z583 op zeezijdig

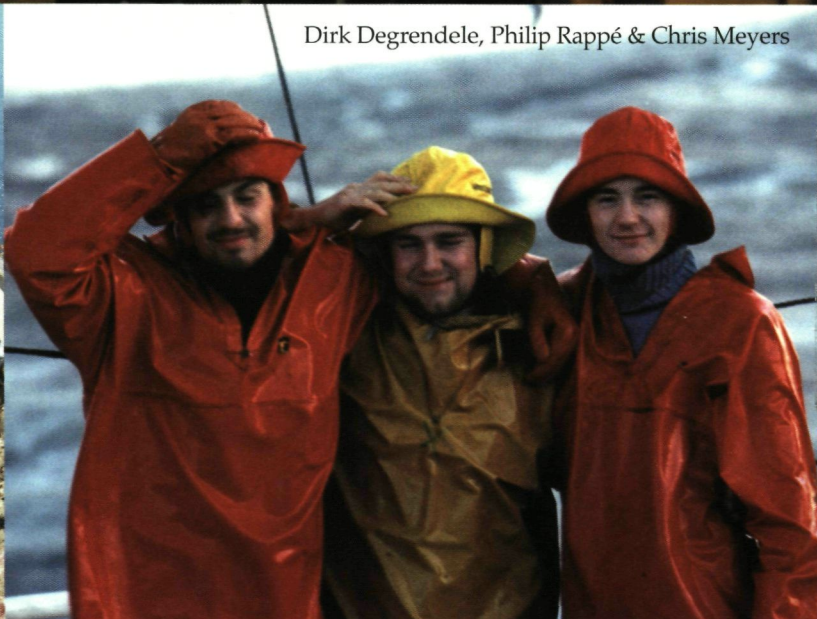
Jacky Rappé die met gebroken voet van boord wordt gehaald

Storm 9 Beaufort

Bezig op dek van een Brixhammer

Dirk Degrendele, Philip Rappé & Chris Meyers

Z506

Z506

Smith's Knoll

Vissersmensen van bij ons :

MARTINE VAN DE SAILOR

Al lang waart ze rond op onze kaaien en z' is nochtans van Eernegem. Maar soms - dat is bekend - haalt golfgedruis en meeuwengeschreeuw poldervolk naar onze kusten. Eernegem blijft haar thuis, maar het werk bracht haar naar de Oosteroever van Oostende. Ze werkte eerst enkele jaren bij Adrien, in de vismijnkantine. 't Was in de tijd dat de kaaien nog gonsden van de arbeid. Er was de visserij, maar er was ook de Zeemacht, RMT en vele, vele toeleveringsbedrijven. Veel meer vissersvaartuigen waren er toen ook nog en vissers, lossers, kopers en verkopers. De kantine was toen het centrale punt van sociaal en professioneel contact. Daar heb ik al straffe verhalen over gehoord. Ik herinner me dat prachtige Noordzeeaquarium. Dat was geen klein bier. Kenners vertelden me dat de kwaliteit van water, zout, zuurstof en zuurgraad optimaal moest zijn om succes te boeken. Maar hij stond er wel degelijk, met wijting, schol, poon, pladijs... Een pracht ! Vandaag staat dat aquarium er nog maar nu zitten daar beesten in die er eigenlijk niet thuishoren. Maar laat ik het weer over Martine hebben. Nu houdt ze het visserscafé *The Sailor* open, ook wel *Middenclub* genoemd. Ze heeft dat eerst in loondienst gedaan, maar later nam ze daar zelf het roer in handen. Indertijd deed ze dat met haar partner Fernand alias Neuze. Fernand ging varen en Martine deed het café. Dat café doet dat nog, samen met Belle. Martine behandelt haar klanten met moederlijke zachtheid. Ze bezit de gave van de zachte communicatie en weet dat je daar veel voor weerkrijgt. Ik heb Martine graag en ik denk dat 't wederzijds is. De Sailor is nog een echte bruine visserskroeg, met foto's van vissersvaartuigen, een kompas midden de tapkast (opdat we onze weg niet zouden verliezen) en een demonstratiebord met visserknopen. Bemanningen lopen in en uit, overalls en laarzen. Zeezotten, kaailiefhebbers en gepensioneerde vissers gaan er in gesprek.

In een hoekje naast de toog staat, omringd met bloemen en een kaarsje, de foto van haar overleden zus. Ook die zus heeft nog getapt in het café. Maar opeens was ze er niet meer; een plots opgekomen ziekte. Zestien maanden geleden is daar nog een foto bijgekomen: deze van Fernand. Ik herinner het mij nog. April vorig jaar. Met Fernand zat ik te grappen en te grollen aan de toog. Vroeger joeg hij me een beetje schrik aan. Maar gaandeweg leerde ik hem beter kennen. En ja, we lachten samen wat af. Een week later, tijdens mijn vakantie, belde Fock mij op en meldde me dat Fernand gestorven was. Een donderslag bij heldere hemel! Konden wij weten dat Fernand zoveel ballast met zich mee te slepen had? Ik denk dat Martine in die moeilijke periode van haar vrienden en klanten veel liefde heeft gekregen, want ze staat er weer helemaal. Weer zijn er die kwinkslagen en weer is er de dolle pret. Versted sta ik van haar muziekkennis van de jaren '70 en '80, wellicht haar wonderjaren. De Sailor is mijn stamcafé. Zolang Martine daar staat zal dat ook zo blijven.

Jan Lamote • foto's JoC

Restauratie van de O 305 François Musin Een werk van lange adem

Alle hens aan dek! (foto Chris Bryssinckx)

We schreven vroeger al uitgebreid over de O 305 François Musin die in Antwerpen ligt, wachtend op restauratie. Dat er de audiovisuele opnames werden afgenomen bij verschillende vissers die nog op dat schip hadden gevaren, kwam toen al aan bod. Maar nu vonden we het tijd worden om eens te gaan kijken hoe ver het ermee staat.

Het schip ligt op 't Eilandje, ergens geankerd aan een kaai, maar de gps brengt ons zonder omwegen ter plekke. We herkennen de witte gebouwen met het blauwe logo van vzw Werkvormm. Dat is een organisatie die mensen die op de arbeidsmarkt niet aan de bak geraken een nieuwe opleiding biedt, in samenwerking met de VDAB. Hetzelfde als wat in Oostende gebeurde door de Maritieme Site die de Nele bouwde en de Amandine restaureerde. Toch zijn er een verschillen. Waar de Maritieme Site exclusief werd opgericht voor die schepen, biedt Werkvormm ook andere opleidingen aan, zoals bijvoorbeeld keukenhulp. Ook anders is dat er in Antwerpen vooral met allochtonen wordt gewerkt. Mensen die in Antwerpen verzeild zijn geraakt en geen adequate opleiding hebben. Hier vinden ze een uitdaging. Het is vooral de opleiding metaalbewerking die ons interesseert, want daarin past het project van de O 305 Musin.

Knowhow

We worden verwelkomd door Chris Bryssinckx, algemeen coördinator en bezieler van het project. Hij leidt ons rond doorheen de hangars waar vier mannen een opleiding tot lasser volgen. Die zullen zeker van pas komen bij de restauratie van het schip. Ik maak met hen een kort babbeltje en schiet een paar foto's. We lopen door om de oude scheepsmotor te bekijken. Het is de motor van het vissersschip Marcella die net als de Musin op de scheepswerf Béliard werd gebouwd. 'Hebben we op de kop kunnen tikken', zegt Chris, 'en dat kan interessant zijn voor wanneer we wisselstukken nodig mochten hebben.' Wordt het schip ook vaarklaar gemaakt? 'Inderdaad', zegt Chris, 'het wordt volledig aangepakt. Maar het is niet de bedoeling dat het schip echt weer gaat varen, want daarvoor zouden ook nog heel wat vergunningen moeten versierd worden. Het gaat dus wel een paar honderd meter hier in het dok kunnen varen, maar er nog eens mee naar IJsland varen, zit er dus wel niet in!'

We lopen verder tot bij een zestal containers. Die worden opgelapt, maar dan zeer professioneel. Een knowhow die de mannen zullen kunnen gebruiken voor de restauratie van het schip. Een heel oude opslagcontainer is zodanig opgekalefaterd dat het bijna een kunstwerk lijkt. Als ik dit opper, glimlacht Bryssinckx en neemt hij ons mee naar een container die helemaal werd overschilderd. In het zwarte vlak is een lasser in actie is te zien en in het rode vlak een vijftal gezichten van mannen die hier een opleiding volgen en die wellicht ook gaan helpen met de Musin. Mannen van elders voor erfoegd van hier.

We bezoeken het schip. Chris opent het traliehekken en via een comfortabel trapje stappen we op dek. We moeten oppassen waar we lopen, want het gevaar dat we door het dek schieten is op bepaalde plaatsen reëel. Door een immense opening kunnen we naar beneden gluren en zien we de

binnenkant van het casco. Een metalen kuip en daarin de ribben. De zon sijpelt de donkere ruimte binnen, maar op-leuken doet ze niet. Het is een duistere holte, met beneden een donkere plas water. 'Moet weer eens worden uitgepompt', zegt Bryssinckx. Er is veel fantasie nodig om er een visruim in te zien met eiken planken, tussenschotten en gestate vis tussen het ijs. Maar we begrijpen dat alles eerst moet ontmanteld worden vooraleer aan de restauratie te kunnen beginnen.

Daarom werd ook de brug weggehaald, de winchen, de masten, de galgen. Alles moest eruit zodat de ingenieurs de toestand van het schip kunnen zien en de staat ervan evalueren. 'De ingenieurs moeten precies kunnen inschatten wat er moet gebeuren', zegt Bryssinckx. 'De toestand van casco baarde ons aanvankelijk zorgen, maar nadat het gezandstraald was, bleek het heel erg mee te vallen. Het staal heeft overal nog voldoende dikte.' We lopen voorzichtig naar de voorpiek. Er is een nieuwe reling aangebracht. Belangrijk voor de veiligheid. Ook is een stuk in het dek hersteld: een vierkant van twintig bij twintig. Een perfecte lasnaad.

'Interessant is dat de metalen platen van het casco nog met klinknagels aan elkaar werden gemaakt', legt Chris verder uit. 'Een oud procédé dat nog in de scheepsbouw in voege was. Terwijl het lassen al overal werd toegepast, bleef men in de scheepsbouw tot tussen de twee oorlogen klinknagels gebruiken. Het is een techniek die vooral ook voor bruggen en voor metalen constructies als kranen werd gebruikt. Er zijn niet veel mensen die deze techniek nog kennen.'

Kostprijs

Hoeveel de restauratie gaat kosten? 'Een miljoen euro', zegt Chris. 'Daarvan wordt 80 procent door Vlaanderen gedragen, voor 20 procent is het eigen financiering. En dat betekent sponsors zoeken, fondsenwerving.' Het is een smak geld, maar het is een zinvolle onderneming. Mannen krijgen een zeer specifieke opleiding in scheepsherstelling, en op het einde van de rit ligt daar een stuk drijvend erfoegd, hersteld in volle glorie. Het enige vissersschip in Antwerpen. Aan de voet van het MAS, het Scheepvaartmuseum.

'De voorbereiding heeft veel tijd in beslag genomen. Er was eerst de administratieve fase, daarna de voorlopige bescherming en dan eindelijk de definitieve bescherming van het vaartuig. Het was ook lang wachten op de toezegging van de subsidie. Intussen moest ook de ontmanteling gebeuren om precies te kunnen zeggen wat het kostenplaatje van die restauratie zal zijn. Maar nu kunnen we eindelijk aan de slag. In het voorjaar zal een volledige nieuwe ploeg worden aangeworven: lassers, metaalbewerkers, elektriciens, timmerlui, schilders... Er zal telkens met een man of acht gewerkt worden.' Maar nu concreet. Hoeveel tijd zal de restauratie in beslag nemen? 'We rekenen op drie jaar om het schip terug te voorzien van masten, galgen, winches en ook de brug te bouwen. Het moet er visueel weer als een vissersschip uitzien. De volgende drie jaar moet de elektriciteit worden aangebracht en moet de betimmering van brug en logies gebeuren. En de laatste drie jaar zal werk gemaakt worden van de ontsluiting. Het schip zal opengesteld voor het publiek en zal er informatie krijgen over de visserij van toen, de visserij van nu en die van de toekomst. Want dat is een voorwaarde van de beheerovereenkomst met de overheid: naast

Algemeen coördinator Chris Bryssinckx: 'Met de O 305 nog eens naar IJsland varen, zit er niet in!' (foto kv)

Het ontmantelde visruim van de O 305. Nog veel werk aan de winkel. (foto kv)

een aantal rechten, hebben we ook een aantal plichten na te komen. Zo moet het schip minstens vijftig dagen per jaar door het publiek kunnen bezocht worden en er moet publiekswerking zijn. Daarmee zijn we trouwens al een hele tijd mee bezig. We hebben al heel wat audiovisueel materiaal verzameld bij vissers die nog op dat schip hebben gevaren. En we zoeken nog steeds foto's, brieven, ander materiaal dat het verhaal van het schip kan vervolledigen. We rekenen voor deze oefening op medewerking van het Visserijmuseum Navigo.'

Het lijkt een onoverkomelijk zaak, het lijkt bijna niet te doen, zo'n oud, roestig schip herstellen, maar dan denken we aan de Amandine. Ook daar riepen velen ongelovig dat het nooit mogelijk zou zijn. En kijk hoe prachtig dat schip er nu bij ligt! En wanneer we richting Mas wandelen, passeren we de kranen die eveneens door de mannen van vzw Werkvormm werden gerestaureerd. Minutenlang staan we die geelgeschilderde kranen te bewonderen. Een knap staaltje van vakmanschap! Het leert ons dat het ook met het schip zal lukken. Wellicht wel met vallen en opstaan, want dat ze nog te maken krijgen met een aantal tegenslagen staat buiten kijf. Maar het plan zit goed. Zowel wat wetenschappelijke en technische ondersteuning als wat financiering betreft. En we glimlachen nog eens met de woorden van Chris Bryssinckx: 'Met zo'n dingen is het altijd hetzelfde: als je op voorhand zou weten wat je allemaal te wachten staat, dan begon je er nooit aan.' Maar begonnen zijn ze. Ze zijn erin gesprongen. En ze duiken. Respect!

Katrien Vervaele

Volg verder het verhaal op www.musin.be

De O 305 François Musin weer naar de kust?

Een boude titel is dit, een die we niet letterlijk mogen nemen, want het schip zal nooit meer de Schelde uitvaren om aan de Hendrik Baelskaai in Oostende voor anker te gaan, op de plek waar het vroeger lag. Alhoewel het gezegde 'zeg nooit nooit' hier misschien toepasselijk is, want het schip wordt vaarklaar gemaakt.

'Een keer het schip toegankelijk is voor het publiek, zouden we graag samenwerken met andere musea aan de kust', zegt Bryssinckx. 'Zeker met Navigo zal dat het geval zijn. Er zijn al gesprekken gevoerd en die willen graag in het verhaal meestappen. Zij zouden als antennepunt kunnen fungeren voor dit project, en omgekeerd, wij als antenne voor hen. Als mensen de Musin bezocht hebben en meer willen horen over de Vlaamse visserij, zullen wij hen tippen om Navigo te bezoeken. En Navigo kan verwijzen naar de Musin.'

Voor de ontsluiting naar het publiek een feit is, mag vzw Werkvormm al bogen op medewerking van Navigo en kan de vereniging beroep doen op de expertise van Navigo. 'Inderdaad', zegt Maja Wolny, 'terwijl zij al verder werken aan de montage van de orale geschiedenis van de vissers die nog met de Musin gevaren hebben, kijken wij of er oud filmmateriaal voorhanden is dat vrij is van copyrights of waarvan wij de rechten bezitten. Dit kan dan doorheen de interviews gemonteerd worden. Wat nog verder moet besproken worden, is de eventuele rol van ons museum in de ontsluiting van de Musin. Wij zouden kunnen helpen bij het vormgeven van de aan het publiek te tonen info en objecten. Daarbij moet zeker gezocht worden naar complementariteit met Navigo.' (kv)

Nieuwbouw
Alle herstellingen,
ombouw en onderhoud

Visserij-schepen - Werkschepen
Dienstvaartuigen - Pontons
Motorenrevisies - Mechaniek - Uitlijning
Constructiewerken in staal, aluminium en RVS

Scheepslift 1000 ton (45 x 13,5 x 5,2 m)

Draaiwerk tot 6,30 m TC

Kraanverhuur

Scheepswerf I.d.P. N.V.

Vismijnlaan 5 - 8400 Oostende - Tel. 059-32 18 64 - Fax 059-32 08 13
Tel. na bureeluren: 0477-777 664 - E-mail: info@idp-shipyard.be - Website www.idp-shipyard.be

Klanke

Voor mijn zielengabber Peter Holvoet-Hanssen

Oignies-en-Thiérache, een dorp dat sluimerde in een windstil dal, stond in de negentiende eeuw geboekstaafd als Dorp van de Weduwen. Veel mannen van het dorp waren steenhouwers in de kille dieptes van leisteengroeves. Door stoflongen geteisterd, haalden ze de leeftijd van veertig niet.

De leisteengroeves in bossen van berk en eik getuigden van de vele aangezichten van de dood. De groeven en spelonken legden echter ook getuigenis af van het leven van het nijvere, kleine volkje der "Nutons".

In het dorpsbeeld van Oignies-en-Thiérache verschenen steeds meer natuurstenen huizen met leisteendaken.

Aan de rand van het dorp woonde het steenhouwerpaar Germain en Adèle echter nog in een alleenstaand huis met strodak en strolen muren. Hartstocht had het leven van de vijfendertigjarige steenhouwer geklonken aan dat van de vijftienjarige jongere Adèle.

De versgehuwden verdienden het schamel inkomen met de arbeid in de vijfduizend stappen verderop gelegen groeve die bekend stond als Hol van de Duivel.

In het schijnsel van carbidlampen wrikten Germain en de mannen van het dorp de leisteenstukken los, om ze daarna op hun rug naar buiten te torsen. Adèle en de dorpsvrouwen sleepten het aangevoerde gruis en de te kleine leien van de groeve-ingang weg.

Na een zwoegdag keerde Adèle huiswaarts, terwijl Germain ging naar het bij de groeve gelegen, rechthoekig woudgebouw. In de linkerkamer daarvan ontving hij het dagloon. In de rechterkamer daarvan bevocht hij met geestrijk vocht de uitputting en de lijfskoude.

Meermaals kwam Germain laat thuis. Met het verstrijken van de huwelijktijd verlaatte het uur van thuiskomst.

Te meten aan de drinktijd is zijn groeveleed navenant groot, dacht Adèle eerst.

Later werd Adèle daarvoor onverschillig. Dikwijls trok ze tijdens alleenzame avonden naar het woud dat zich uitstreckte achter de opgetaste houtstapels in de tuin. Ze wandelde langs bronbeken om te luisteren naar het watergeklater. Ze volgde met hoeven bedrukte boswegen om het reeëngelaf te horen. Ze dwaalde onder de kruinen om te kijken naar de schaduwchilderingen.

Adèle hield van dolen door het woud als van een mijmering die de tijd stil doet staan.

Op een avond stopte ze bij een kapvlakte waarin een dode esdoorn bleek oprees. Adèle ging zitten op een rotssteen.

Ze keek naar het geboomte dat de ruimte afboordde.

Achter eikenkronen troonden vervaalde rotsen. Ze luisterde naar de oehoekklanken van de geveugelde heerser.

Het gevoelen van een grijpend kijken trok haar uit luisterend gepinzen. Ze graaide met de ogen in het rond. Haar blik bleef haperen in de ogen van een Nuton. Van op een stronk staarde hij naar haar. Adèle schrok niet. Daarvan schrok ze.

'Waarom kijkt gij zo naar mij?' vroeg Adèle.

'Adèle,'

antwoordde de Nuton,

'ik wil u iets vertellen.'

'Hoe kent gij mijn naam?' vroeg Adèle.

'Ik kan het niet helpen, Adèle. Gij bezoekt dikwijls het woud. Toen ik u eens in het oog hield, liet ge tijdens een alleenspraak uw naam vallen.'

'Nu maakt ge me bang,' lachte Adèle. 'Hoe heet gij eigenlijk?'

'Ik heet Klanke,' sprak de Nuton, 'mijn moeder gaf me die naam. Na mijn geboorte wist ze van mij wat ik nu pas weet.'

'En wat is dat dan wel, Klanke?'

'Mag ik mijn verhaal doen, Adèle?'

'Ge moet!' gebod Adèle. 'Ik wil tenminste weten wie mij zo onbeschaamd beloerd heeft.'

'Op een avond wandelde ik over het pad langs de rivier,' vertelde Klanke. 'Ik zag u zitten aan de oever. Daarna liet ge me niet meer los. Met de wind hoorde ik u in de takken tateren. In de slingerende beek hoorde ik uw lach klateren. In de ochtend-dauw zag ik uw tranen glinsteren. In het gehamer van de zwarte specht beluisterde ik het bonzen van mijn hart.'

Ik ontbrak de kracht om zoals gewoonlijk met de Nutons in het ondergrondse te delven naar de schatten van eertijds. Mijn gedachten waren vervuld van u, waarnaar mijn hart uitging, maar die ik met mijn lichaam niet bezitten kon.

Die melancholie maakte me zangerig. Ik begon te zingen. Gezangen zalfden mijn gemoed. Ik kreeg het lied lief. Liederendoodsten me naar oneindige tijden en naar grenzeloze ruimten. In gezangen verloor ik mezelf en werd ik de velen en het vele. Ik bewimpelde de verschuivende hemel en de verstilde aarde. Ik maakte verzen over het grote en over het kleine.

Ik zong eens over de oude eik die met zijn kruin, van bladen ontdaan, het gewelf van sterren draagt. Plots onderbrak ik mijn zingen. Mijn zes broers stonden me aan te gapen. Ze hadden geluisterd. Ze zeiden niets. Ze keken en ze verdwenen snel.

Toen ik aankwam in de grot werd ik opgewacht door hen en door mijn moeder.'

'Wie is toch uw moeder?' onderbrak Adèle.

'Mijn moeder is de wijze fee. Ze is nauwelijks groter dan mij. Haar huid is diep getekend, haar haren sterrengrijs, haar mond tandeloos, haar rug gebogen, maar in haar ogen schittert de eeuwige jonkheid. Het lange kleed dat ze altijd draagt is van het diepste nachtzwart. Toch kunt ge in het kleedzwart voortdurend alle kleuren zien vervloeien.'

'Wat deed de fee, Klanke?'

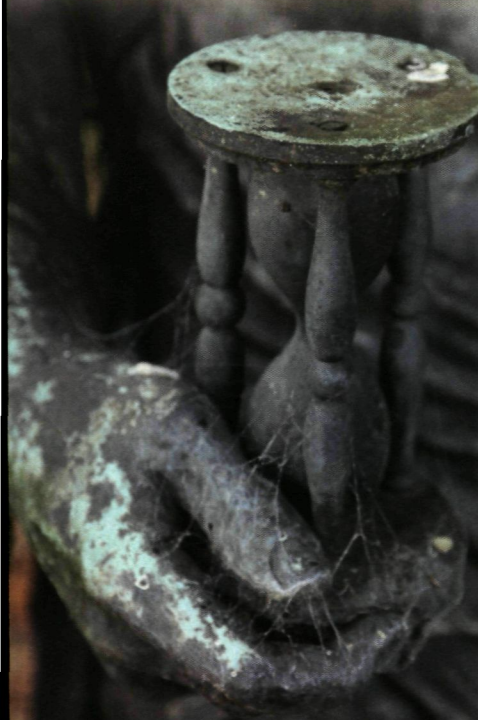
'Ze nam plaats op de stenen stoel, met cirkels en kruisen gegraveerd. De grot werd door kandelaars verlicht. Mijn broers gingen in een halve kring voor moeder staan. Ze beval me plaats te nemen tussen haar en mijn broeders.'

'Mijn zeven zonen,' sprak ze, 'Het verpauperd volk van Oignies-en-Thiérache werkt tegen de tijd in. In leisteengroeves weergalmen de hamerslagen die de drevels in het gesteente drijven. Leisteenvrachten verdwijnen naar Fumay, de Franse stad aan de Maas. In het woud weerklinkt het hakken van de bijlen. In de stammenzalen weerkaatst het knetteren van vuren in houtmeilers. Houtskoolladingen worden verslept naar de smidsen van dorpen en steden.'

De gesel van de tijd drijft de dorpers voort. Ze doorboren de stenige gronden. Ze vellen de woudreuzen. Ze verkalen de heuvels.

In het woud van knoestige eiken en van glimmende wateren rusten onze voorzielen. Hun geesten lispelen in de fluisteringen van het gebladerte. Hun schaduwen sidderen in de nevels die uit heuvelkommen oprijzen. Hun asemen tocht uit varenomrande holen.

De mens is verworpen tot een ijdele dolleman, die het eeuwige vergooit om zich met het tijdelijke te tooien. Oeroude geheimenissen offert hij op het altaar van klaterwanen. Walmen van waanzin trekken aan de einder samen.

Geheiligd is elk middel dat de rust doet weerkeren in de groene tempel van de zielen van vroegere werelden."

"Klanke," nam haar spreken plots een wending, "uw broers hebben u horen zingen. Ze zeiden me dat de tover van uw verzen de tijd stopzet. Ze vertelden me dat in de roes van uw zingzang de macht van woudgeheimenissen spreekt.

Uw missie is het, Klanke, om u onder de dorpelingen te begeven. Maak hen met uw woorden dronken, zodat hen de tijd stilstaat en ze de hamers neerleggen, de bijlen doen zwijgen en de vuren doven. Boezem de dorpers met uw woorden-gegoochel ontzag in voor de mysteries, zodat ze het woud vrezen."

Mijn moeder zweeg. In haar stilzwijgen keek ze me aanhoudend aan.

De spiegel van stilte brekend, stotterde ik: "Moeder, hoe kan ik, een Nuton, mij tussen de mensen mengen?"

Ze antwoordde: "Heb vertrouwen, daar ken ik een beproefd middel voor."

"Wanneer moet ik vertrekken?" vroeg ik.

"Twee winters heb ik nodig om uw vertrek voor te bereiden," antwoordde ze.

"Moeder, naar welke mens zult ge me leiden?"

"Klanke, luister naar uw hart en ge zult iets meer weten."

Hier eindig ik, Klanke, het verhaal dat ik u vertellen wou.'

'Ik ben toch geen deel van het verhaal van de fee?' vroeg Adèle.

Klanke glimlachte. Hij sloeg de rafelige capuchon van zijn juten mantel over het hoofd. Zijn koddige, grijze sluike haren begroeven zijn tanig gezicht. Hij stond op. Zwijgend vertrok Klanke. Adèle keek hem na tot hij verdween onder de naaldrokken van de sparren.

De steenhouwerwvrouw was alleen in de vlakke van de ruisloze nacht. De maan begon aan haar neerwaartse loop.

Adèle ging over bospaden naar huis. Ze schrok van het geritsel onder het struikgewas. Ze liep. Ze liep steeds sneller voort voor de donkere tunnelgang die zich achter haar sloot. Ze liep. Ze liep in de uitgestrekte takkenschaduw voor haar.

In het dorp aangekomen, stormde ze het huis naar binnen. Ze sloot de deur. Ze ontstak een kaars.

'Zijt ge daar eindelijk?' bulderde Germain.

Adèle verbleekte. Ze wou spreken. Enkel haar sidderende lippen gaven een zwijgzaam teken.

'Nu weet ge niet wat zeggen,' zei Germain. 'Dat hoeft ook niet. Voordat in het dorp een geschiedenis een einde kent, is de mare ervan de dorpers ter ore gekomen. Denkt ge nu werkelijk dat ge niet met de Nuton in het woud opgemerkt zijt?'

'Germain, ik zag hem nooit eerder. Hij praatte enkel. Ik luisterde slechts.'

'Hij praatte enkel. Ik luisterde slechts,' herhaalde Germain. 'Mij neemt ge niet in de maling. Op mijn woord van man, de nuton zult ge niet meer zien. Het woud gaat ge niet meer in!'

Adèle en Germain werden sprakeloos. Enkel haar dovende blik en zijn snijdende kijk spraken.

Voortaan kwam Germain, na de groeiveerheid, met Adèle naar huis. Ze ontsnapte niet meer aan zijn wakend oog. Voordat ze slapen gingen, vergrendelde hij de deur.

'Omdat hier geen Nuton zou binnenkomen,' gromde hij.

Adèle sleepte gruis uit het Hol van de Duivel, alsof een ander het voor haar deed. De zwijgzaamheid in huis bekleemde haar. Haar gemoed werd zwart, zwart als de kleding van de dorps weduwen die nooit meer hertrouwden. Ze werd een weduwe met een man.

De tijd schreed voort. De seizoenen gingen en kwamen. De herfst, de winter, de lente, de zomer en opnieuw de herfst en opnieuw de winter. Voor Adèle bestond er maar één seizoen; het jaargetijde zonder geur en klank.

De getergde baarde een zontje van Germain. Ze voedde en verzorgde haar kind, alsof een ander het voor haar deed. Aan de oehoe die gevleugeld over de stilte heerste, had ze zelfs geen herinnering meer. Ze kroop in het vel van de boktorlarve die met haar geschraap het gebinte van het huis wegvrat.

Adèle sloop als een levende dode door het huis. Germain

nam zijn oude gewoonte weer op. Na de arbeid dronk hij in de linkerkamer met wat hij in de rechter ontvangen had. Op een ochtend van ijskristallen werd Adèle wakker. Germain was nog niet weergekeerd. Ze stond op. Ze zette zich aan de tafel. Daaraan bleef ze zitten van de ochtend tot de vooravond.

De avondschemering streek neer. Er werd op de deur geklopt. Adèle deed open. Op het bordes stond een houtskoolbrander met een roetig aangezicht.

'Germain... op de bevroren bosgrond... gevonden,' vertelde hij verward. 'Dood... Ik ging wat drinken bij het Hol van de Duivel... Na het groeiewerk had Germain gedronken... In de donkerte vertrok hij door het bos... Andere leesteenhouwers is het vroeger ook overkomen... In slaap vallen op de vriesweg... Daarna het pad van de dood vinden... Maar... Germain lag niet langs de wegwand... Hij lag onder een hulststruik, een paar honderd meter van de weg verwijderd.'

Adèle luisterde onbewogen. Ze liet de houtskoolbrander buiten staan. Ze sloot de deur. Ze ging opnieuw aan tafel zitten. Nu is hij dood, dacht ze.

Germain werd begraven. Adèle werd een zwartgetooide weduwe zoals het hoort.

Op een avond in februari sliep haar kind in de wieg voor het haardvuur. Adèle stond in de keuken. In de woonkamer klonk een hooggetoonde krijs. Adèle liep naar de wieg. Ze vond haar leeg. Ze rende naar buiten. De donkerte was ondoordringbaar, de stilte tastbaarder dan ooit.

Een laaggetoonde schreeuw ontsnapte uit de woonkamer. Adèle stooft naar binnen. Ze blikt in de wieg. Daar lag de kleine. Hij keek haar aan. Adèle geloofde niet wat ze zag: zijn blik was diep; zijn huid was verweerd; hij was gelijk groter geworden; hij had iets ouwelijk. Toch droeg hij de trekken van haar zontje.

Ze nam hem in haar armen, alsof ze het zelf deed. Ze geloofde wat ze zag: hij knipoogde.

Adèle bracht de jongen groot, ook al veranderde zijn lengte niet. Hij bleef negentig centimeter meten. In het dorp werd verteld dat Adèle, na de dood van Germain, het schimmenwezen aflegde en dat ze veranderde in een weduwe wier blozende schoonheid aan het onbenoembare grensde.

Adèle lichtte wel eens een tip van de sluier der metamorfose op, door te verklaren: 'Mijn zoon gaf mijn leven kleur en klank. Hij is mijn Klanke.'

Soms trachtte een dorpeling wat meer los te peuteren, door draaiend aan de roddelmolen te zeggen: 'Hij mag dan wel Adèles zoon zijn, hun verhouding ligt precies toch iets dieper.'

Uit het ongemakkelijk zwijgen dat op zulk een uitspraak volgde, mocht echter afgeleid worden dat sommige vermoedens niet naar verdere roddel vertaald werden.

De dorpers hielden het bij het ware weerwoord: 'Hij is nu eenmaal Adèles dichter.'

Don Fabulist

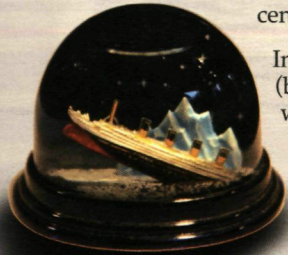
Ridder der Vagebonden van Het Kapersnest put zijn inspiratie uit het leven in de oorden die hij doorkruist. Al vertellend, in de zwerfverhaal (Bargoens) zingend en al schrijvend, brengt hij ballades, fabels, sproken en sprookjes.

Meer info op www.donfabulist.be

JIMMY BUFFETT EN 'COAST OF MARSEILLES'

In vorige afleveringen van Het Muzikale Anker hebben we ons gebogen over de kommer en kwel van de zeevarende medemens: zinkende schuiten, gesaboteerde schepen en, toepasselijk in een dertiende aflevering (zwarte miauw!), bootvluchtelingen... De ellende kon niet op! Tijd om het geweer van schouder te veranderen en wat lichtere kost te serveren... Wie konden we daarvoor beter laten opdraven dan *Mister Big Smile* himself, liefhebber van open zee en exotische eilanden, succesboy **Jimmy Buffett**? Hoewel! Het schone lieke dat we u even verderop willen voorstellen heeft ook zijn donkere randje... maar dat betreft maar één sukkelaar. Dat konden we nog net door de censuur krijgen.

Intussen blijven *Titanofielen* en *Titanologen* (begrijp: liefhebbers en studenten van alles wat te maken heeft met de *Titanic*, 15 april 1912, ijsberg, u weet wel...) een beetje op hun honger. De 'viering' van 100 jaar onzinkbaar zinken was kort maar hevig. De media stonden bol van de kwak-kels en de wetenswaardigheden rond de beruchte *maiden trip* van de *White Star*

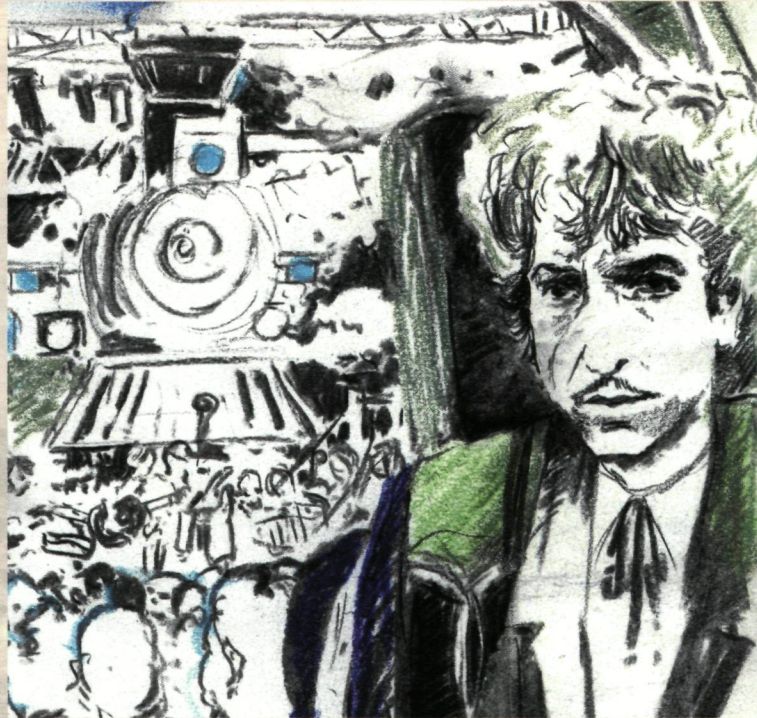
Line reus. Maar de *buzz* en de *fuzz* zijn voorbij en het is weer 99 jaar wachten op de volgende verjaardag, die overigens niet dezelfde *ring* (naklank) zal hebben als '100 jaar'. Net op dat moment komt **Bob Dylan** op de proppen met zijn nieuwe '*Tempest*' en gaat het titelnummer toch wel over de *Titanic*, zeker?! Verzorg je timing, **Baawb!** Het relaas van haast 14 (!) minuten gaat, volledig Dylangewijs, zijn eigen gang, als was het een zeven-jarige (en geen tweeën-zeventigjarige) die na het zien van de film het verhaal navertelt (zelfs '*Leo's sketchbook*' komt ter sprake...) Eindeloos charmant en een mooie kers op de taart, want '*Tempest*' (de hele cd dan) is, *make no mistake*, een goeie Dylan.

Maar we zouden het hebben over '*The Coast Of Marseilles*', een song van **Keith Sykes**, die daar zelf een aardige versie van heeft, maar toch beroemd werd in handen van Jimmy Buffett. Die zette het op '*Son Of A Son Of A Sailor*', waarop Buffett afgebeeld staat als *captain of his ship*, een bewust kitsjerige foto. De binnenhoes is gesneuveld in de cd versie maar op de LP staat een montage die alle clichés van de sloop-

vaart nog eens op hilarische wijze vertolken: roeiende galei-boeven, dronken zeelui met hun madelieven... een wonder dat Piet Piraat en Tuizentflood er niet bij staan. Ja, Buffett was en is een grapjurk, die in het echt overigens als zeiler zijn sporen verdiend heeft. De LP/cd staat bol van de typische Buffett songs, ogenschijnlijk luchtige deunen die je met Caraïben, zonneschijn, schaars geklede dames en cocktails associeert. Je reinste escapisme! Buffett noemt het zelf '*gulf and western*' muziek.

Maar dat imago van 'valse trage' is inderdaad slechts een imago. Men kent Jimmy Buffett (°1946) vooral als zanger van eigen en andermans werk, maar hij is ook schrijver van

Bob Dylan - tekening JoC

bestsellers, acteur, filmproducent en succesrijk zakenman. De twee restaurantketens waar hij in betrokken is, dragen de namen van twee van zijn bekendste songs '*Margaritaville*' en '*Cheeseburger In Paradise*'. Hij schijnt van Mobile, Alabama,

INDEN HEMEL

Blues - Rock café Gent

ALLE OPTREDENS (GRATIS) OM 20U30
MUIKKAAI 120, 9000 GENT

PHOTOGRAPHY PRODUCTIONS

OKTOBER

VR 19 ZULEMA

SKIFFLE / POP / PUNK / ROCK / CHANSON

NOVEMBER

VR 2 R. LEWIS

SINGERSONGWRITER

VR 16 GRAND THEFT

AMERICANA / POP / ROCK

VR 30 BRUNO DENECKERE

AMERICANA / BLUES / COUNTRY

DECEMBER

VR 14 LIEVEN DEJONGHE

FINGERPICKING STYLE

Jimmy Buffett

te zijn, maar woont met zijn tweede vrouw in sunny Palm Beach, Florida. Hij bezit ook een woonst op het eilandje Saint-Barthélemy (St Barts zeggen de Amerikanen), waar hij ooit mee een hotel en restaurant runde. Zijn verplaatsingen doet hij als piloot van zijn blitze Dassault Falcon 900 jet. Nou moe!

Jerry Jeff Walker, de schrijver van het zalige 'Mr. Bojangles', mag als zijn ontdekker gelden. Na de jammerlijke crash van zijn collega-zanger en -piloot, goede vriend en mentor **Jim Croce** (hits 'Bad, Bad Leroy Brown', 'Time In A Bottle', 'I Got A Name', enzovoort) nam hij in feite diens fakkel over. Vooral met de LP 'Changes In Latitudes, Changes In Attitudes' (1977) en de single 'Margaritaville' had hij prijs. Een jaar later was er 'Son Of A Son Of A Sailor', ingespeeld met zijn **Coral Reefer Band** (de naam alleen al is een hele tongue in cheek!), waarbij studiotoppers als orgelist **Mike Utley**, drummer **Kenny Buttrey**, bassist **Norbert Putnam** en de jong gestorven **Steve Goodman** (zelf een muzikant in 'gulf and western' stijl, en auteur van de ultieme treinsong 'City of New Orleans') Tussen het luchtiger werk als de titel song, 'Cheeseburger In Paradise', uitgelaten rocker 'Livingston Saturday Night' en het toch ietwat meer melancholische, maar evenzeer exotische 'African Friend', staan twee Keith Sykes songs. Eén daarvan is 'Coast Of Marseilles'.

De song begint dromerig met een bluesharp die door het zwerk snijdt. Je hoort de golven, de wind ruist, maar alles in niet goed in het Paradijs... 'I sat there on the coast of Marseilles, my thoughts came by like wind through my hand, how good it be to hold you...' Het is duidelijk: ze heeft hem laten zitten, *bouillabaise* nog aan toe! Het is zelfs niet zeker dat ze nog aan hem denkt... Dat is een vraag die hem helemaal onderuit haalt, wat in de song uitgedrukt wordt door een duik van enkele octaven, waarna Buffetts boterzachte, nog steeds van liefde vervulde stem weer oprijst als een zeemeeuw op zoek naar voedsel. In de brug van het lied wedijveren een hele armada strijkers en die ene eenzame bluesharp om de aandacht van de luisteraar.

De persoon die het meest investeerde in de liefde, betaalt de hoogste prijs: 'You make it hard for me to forget, I haven't stopped loving you yet' en weer duikelt het lied in de diepten van de Middellandse Zee. 'When I left the coast of Marseilles, I hadn't done what I'd come to do, I spent all the money I saved, still I didn't get over you'. Nadat hij bakzeil haalde, zeilt de 'held' weer weg, nieuw LDVD tegemoet. Terwijl hij stilaan verdwijnt aan de einder, zingt de bluesharp zijn zwanenzang... Pure schoonheid uitgesmeerd over vijf minuutjes... Wat kan liefdesverdriet toch 'endelek schoon' zijn!

Intussen blijft Jimmy Buffett zijn lucratieve concertreeksen verder geven, ook in Europa. Men kan op YouTube dan ook studio en live uitvoeringen vinden van zijn songs. Een fijne clip met de LP versie van 'Coast Of Marseilles', met passende foto's, vind je met deze link:

http://www.youtube.com/watch?v=c_JXd2cQE8&feature=related
Veel kleenex genot!

Antoine Légat

GIJ DIE DIT BLAD
IN DE KRANTENWINKEL
KOOPT

Schilderij: Frone Clauwaert

Neem vandaag nog een abonnement en schrijf 30 euro (*) over op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad. U krijgt dan een jaar lang HVB bij u thuis in de bus bezorgd. (*) Tarief voor abonnementen in België. Voor het buitenland, zie colofon.

NEEM TOCH
'N ABONNEMENT

DE LAATSTE VUURTORENWACHTER

op het internet

Kijk eens naar
florsnieuweblog.blogspot.com

Sommige visbestanden gaan vooruit

Aan de Atlantische kust is het aantal visbestanden dat binnen biologisch veilige grenzen ligt, de afgelopen tien jaar gestegen van 29 naar 56%, zo meldt de Europese Commissie. Van de 38 visbestanden waarover de Europese Unie nauwkeurige gegevens heeft, worden er 22 conform het principe van de maximale duurzame opbrengst (MDO) beheerd. Dit is meer dan de helft. In de Middellandse Zee is de vooruitgang 'minder spectaculair', aldus de Commissie: slechts 13 van de 103 beoordeelde visbestanden worden daar op dusdanige wijze beheerd dat er naar een MDO wordt gestreefd. Visserijstaties die zich niet aan de quota houden worden door de Commissie gestraft. Duitsland mag volgend jaar minder makreel, doornhaai en schol vangen. Frankrijk wordt op de vingers getikt omdat het land teveel tong opviste. Het Verenigd Koninkrijk overtrad de quota voor onder meer kabeljauw en haring. Spanje blijft de kampioen van de overbissing, in 2011 ging het land voor maar liefst 20 soorten over zijn quota heen.

Kabeljauwpopulatie blijft problematisch

Het Britse overheidsinstituut Cefas (het Britse ILVO) lanceerde vorige maand een merkwaardige mededeling. Na onderzoek van de visvangsten in de Europese havens constateerde het dat er vorig jaar geen enkele kabeljauw werd gevangen die ouder was dan dertien jaar. Een gezonde kabeljauw kan tot vijftig jaar worden. Hoe ouder hij wordt, hoe vruchtbaarder hij is. Reden genoeg, aldus Cefas, om ongerust te zijn. Els Torreele van ILVO zegt daar in De Morgen (19 september) over: *'Die telling was gebaseerd op steekproeven en is uiteraard een beetje overdreven. Maar dat het niet goed gaat met de kabeljauw, kan niemand ontkennen.'*

Haaien aaien in NAVIGO

Op 6 oktober opent in NAVIGO (Nationaal Visserijmuseum Oostduinkerke) een 'voelaquarium'. Naast hondshaaitjes die werden grootgebracht in het museum, kun je er ook van wel heel dichtbij kennismaken met een rog en de diklipharder. De aquariumruimte van het museum werd ook uitgerust met moderne aanraakschermen waarop de bezoeker meer te weten komt over de aquariumbewoners. Dit najaar werkt het museum ook aan de ontwikkeling van een educatief pakket 'Cool, ik voel!' met als doelgroep de eerste graad van de lagere school en het bijzonder onderwijs. Een visser komt dan met passie vertellen over zijn leven, de visserij en de vis.

Fotowedstrijd NAVIGO

Nog tot eind oktober gaat het Nationaal Visserijmuseum NAVIGO op zoek naar landrotten met fototalent! Stuur je beste foto's en misschien win je de iPad.. Een professionele jury zal de beste foto's aanduiden. Ook het publiek kan stemmen. Meer op www.navigomuseum.be.

BRIEF UIT HET BINNENLAND

GARNAAL

Er zit een garnaal in mijn hoofd. Het beestje springt van voor naar achter, van links naar rechts. Het kriebelt mijn hersenen, gevangen in hun cel.

Neen, dat heeft niks te maken met een bepaalde hoeveelheid alcohol die gisteren nacht door mijn aderen stroomde. Wél met de krantenkoppen van de laatste weken. Ik las dat garnalen fors duurder worden en dat de garnaalvisserij aan het uitsterven is. Ze zijn nog met twee in Nieuwpoort. In Gazet van Antwerpen zag ik dan wéér dat de garnalen te goedkoop geworden zijn. En in De Morgen dat wij eigenlijk geen Vlaamse garnalen meer in onze winkels vinden.

Het grootste deel komt uit Nederland, wordt lekker verwend met bewaarmiddelen, naar Marokko gevlogen, gepeld én terug gevlogen. Het is me wel wat, garnalen pellen: ik leerde het van mijn broer. Die werkte jaren in restaurants aan de kust zoals Chez Gérard in Nieuwpoort. In het begin deed ik twee uur over een kilootje. Naderhand is dat gezakt tot de helft. Ik vind ze heerlijk dus, verse garnalen. De bakjes in de supermarkt daarentegen kunnen mij helemaal niet bekoren: het zijn taai beesten met een smaak die me nog het meest doet denken aan een stuk karton dat drie weken in de regen lag.

Het gaat er dus niet goed mee. De brandstoffen zijn te duur voor de vissers en de aanvoer is onregelmatig. Deze zomer was het zeewater te koud en schoot de prijs de hoogte in: de ene krant spreekt van 16 %, de andere heeft het over een verdriedubbeling.

Ik begrijp het niet al te goed. Er moet iets rond Europese reglementeringen tussen zitten.

Toen we vorig jaar de film 'Fish and Run' draaiden aan de kust interviewden we ook Jan Mees van het VLIZ (Vlaams Instituut voor de Zee). Die vertelde dat de klimaatopwarming er voor zorgt dat de garnalen naar het Noorden opschuiven. Ze worden schaarser voor de Belgische kust. Warm water is niet goed voor de garnaal, maar koud water blijkbaar ook niet. Moeilijke beestjes dus, die garnalen.

Van die klimaatopwarming hebben we nog niet alles gezien. Het klimaat doet al even moeilijk als die garnalen.

Dit weekend zongen 60.000 mensen in Vlaanderen een klimaatlied. De initiatiefnemers waren daar blij mee en willen een dringende aanpak van de kwestie.

Deze zomer kwamen Engelse wetenschappers tot de vaststelling dat de Noordpool in allerijl wegsmelt. Binnen vier jaar zitten we met een Noordpool zonder ijs. Wie dit tien jaar geleden durfde te stellen werd voor gek verklaard. Zo een wegsmelende Noordpool kan verregaande gevolgen hebben door voor nog méér opwarming te zorgen.

In heel wat steden en gemeenten zongen politici mee. In mijn eigen gemeente, Herzele (in het Zuiden van Oost-Vlaanderen) organiseerde de gemeente zelfs een zangstond tegen het bestaande initiatief in. Ook hier stonden politici te zingen. Dat geeft een wrang gevoel: onze gemeentelijke gebouwen zijn zo lek als een zeef. Onze politici zouden dan ook beter hun werkkledij aandoen in plaats van schijnheilig 'Do It Now' te staan brullen.

Filip De Bodt

Een interview met Maaïke Hondshaaike

Vorige maand interviewden we in deze rubriek de heuse werkmansvis Warre de Scharre. We verblijven ook nu weer tussen de goedkope en miskende soorten. Onze gaste van deze maand trekt het zich overigens niet aan dat ze een lage marktwaarde heeft. Het is haar evenmin aan te zien, want ze heeft zich opgetut. Aan het woord is Maaïke Hondshaaike. En ze draaide de rollen om. Zij stelde ons de vragen.

HvVB: Welkom Maaïke, je hebt je opgetut voor het interview, merk ik.

MAAIKE: Welnee, dit is onze dagdagelijkse tenue hoor. Wij komen altijd zo voor de dag, chic als we zijn.

HvVB: Sorry, maar de tijd waarin het sexy stond als je een bontjas droeg is lang voorbij, tenzij je Carmen Waterslaeghers heet. De mensen moeten dat niet meer weten, dieren het vel afstropen is barbaars!

MAAIKE: Wij dragen wel onze eigen huid hoor. Mensen zijn de enige dieren die andermans vel aantrekken.

HvVB: Da's omdat wij het te koud hebben.

MAAIKE: Gooi dan je scheermachine buiten en vermoord je kapper!

HvVB: Mijn kapster is een lieve meid, dat is dus geen optie. Maar wees gerust, met vissenvellen zullen we niet rondlopen. Het is al lastig genoeg als er een schubbetje achter je ooglid geraakt, laat staan een hele tenue.

MAAIKE: Uit verhalen weet ik dat onze huid vroeger wel werd gebruikt, zeg maar misbruikt.

HvVB: Ach, door het schuurpapier-effect dat jullie vel heeft, werd het daarvoor wel eens gebruikt, ja.

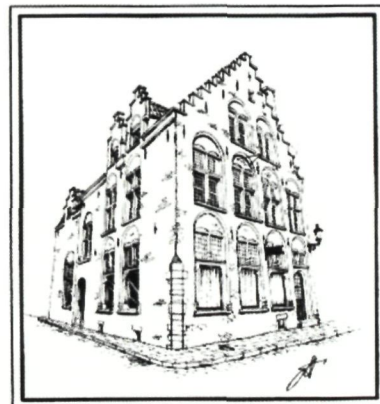
MAAIKE: Schande, van onze mooie jas... Overigens, jullie vangen ons en gooien ons vervolgens weer overboord. Rare jongens, die vissers.

HvVB: We doen dat enkel in het begin van de reis. Omdat je niet gegut wordt, zou er na verloop van tijd een ammoniakgeur op het schip rondhangen. Overigens... teveel hondjes moet je ook niet aanvoeren.

MAAIKE: Hondjes?

HvVB: Dat is jullie koosnaampje, al voer ik ooit met iemand die jullie blaffers noemde.

MAAIKE: Is een grote aanvoer dan niet goed?

Hotel

Salvators

B R U G G E

St.-Salvatorskerkhof 17 • 8000 Brugge
hotel@hotelsalvators.be • (32) (0)50 33.19.21

HvVB: Nee, de markt kan blijkbaar maar een aantal kilo's hondshaai kwijt en dus keldert de prijs als we er teveel aanvoeren.

MAAIKE: Is dat zo niet van alle soorten? Bepaalt het aanbod niet altijd de prijs?

HvVB: Ja bij tong zakt de prijs ook, maar die kan dan nog verkocht worden. Als jullie prijs zakt zitten we meteen in de OKRA-prijzen.

MAAIKE: Oei, wat doen die OKRA's?

HvVB: OKRA! Da's de opvangregeling. Vis die niemand wenst te kopen, omdat er geen vraag is of omdat de versheid niet koosjer lijkt, krijgt een minimumprijs, het spreken niet waard.

MAAIKE: Da's dan och een soort 'altijd prijs', die visveiling?

HvVB: Een veiling is altijd een soort loterij. Maar jullie horen niet bij de prijsbeesten. Jullie brengen slechts een habbekrats op.

MAAIKE: Mooi meegenomen?

HvVB: Tja, als jullie niet vol zand hangen, zijn jullie best nog makkelijk te wassen, met of zonder de viswasser. Het kuisen van hondshaai om die als eten te bereiden duurt wel langer. Dat verdomde bontjasje laten jullie niet gauw los.

MAAIKE: Pfffff, heb jij al gehoord dat we verwisseld worden met zeepaling?

HvVB: In sommige restaurants of viswinkels wordt hondshaai als zeepaling gepresenteerd. Dat bevordert de verkoop! Jullie zijn zo ongewenst dat je daar een andere naam krijgt.

MAAIKE: Wie dat doet is toch onnozel, vind ik.

HvVB: Inderdaad, m'n moeder maakte destijds hondjes klaar met een rode wijnsaus en het was er niet aan te proeven dat het zo'n goedkope vis is.

MAAIKE: Punt.

Interview Chris Prut Meyers • tekening Jo Clauwaert

B.V.B.A. S & S

Jofra Shipping & Trading

Postbus 51 • B - 9060 Zelzate

Tel: +32 (0) 9 361 00 04 • Fax: +32 (0) 9 360 60 04

GSM: +32 (0) 477 952 450

E-mail: jofra.jan@gmail.com

Web: www.bvba-sens-jofra.be

- Aan- en verkoop van alle visserijsschepen
- Aan- en verkoop van alle motoren / koppelingen
- Alle toelieferingen / reparaties
- Inbouw van alle merken motoren en koppelingen
- Tevens uw adres voor al uw sloop- en saneringschepen

BOEKEN

FRANK NEYTS

Memoires van een zeeman

Bij Whittles Publishing verscheen onlangs een interessant boekje onder de titel "Palm Oil and Small Chop". Het werd geschreven door John Goble.

In het boek brengt de auteur zijn herinneringen toen hij, als jonge officier, in het postkoloniale tijdperk aan boord van verschillende (Britse) schepen op West-Afrika voer. De auteur schetst een waarheidsgetrouw beeld van hoe het er toen aan boord aan toe ging. Naast dit sfeerbeeld, waarbij de typische West-Afrikaanse kijk op leven levendig wordt weergegeven, biedt het boek een inzicht van de teloorgang van de Britse koopvaardij na de Tweede Wereldoorlog.

Het boek werd goed geschreven en eenieder die zich voor de naoorlogse koopvaardij en specifiek dan de 'trade' op West-Afrika interesseert zal aan het lezen van het boek echt plezier beleven.

"Palm Oil and Small Chop"

(ISBN 978-184995-011-4) werd als softback uitgegeven en telt 224 pagina's. Het boek kost £16.99.

Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij de uitgeverij Whittles Publishing, Dunbeath, Caithness, Scotland, UK.

Tel. +44 (0) 1593.731.333.

Fax. +44(0) 1593.731.400.

e-mail: info@whittlespublishing.com.

Vuurtorens in Nederland

Bij Aprilis Uitgevers verscheen onlangs het boek "Vuurtorens in Nederland". Koen van den Driessche tekende als auteur.

Vuurtorens hebben over de eeuwen heen steeds tot de verbeelding gesproken. Blijkbaar vormen deze menselijke constructies niet alleen een baken voor de scheepvaart, maar vinden heel wat lezers een houvast bij vuurtorens. Er zijn dan ook honderden titels beschikbaar over vuurtorens. De interesse blijkt niet te doven (net zoals de vuurtorens), want elke nieuwe titel kan op succes rekenen. Met dit nieuw boek van Koen van den Driessche zal dat niet anders zijn.

Zoals aangehaald stelde Koen van den Driessche dit rijk geïllustreerde overzicht van Nederlandse vuurtorens samen. Hij beschrijft de geschiedenis van de kustverlichting en de ontwikkeling van dit fenomeen, evenals bestaande en verdwenen vuurtorens. Ook lichtschepen, kapen en bakens komen aan de orde. Bovendien besteedt hij aandacht aan de ingenieuze techniek van dit fascinerende lichtbaken voor de scheepvaart.

"Vuurtorens in Nederland"

(ISBN 978-90-5994-277-6) telt 96 pagina's, en werd als hardback uitgegeven. Het boek kost 19.95 euro. Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij Aprilis Uitgevers te Kortenhoeft. www.aprilisuitgevers.nl. In België wordt het boek verdeeld door Agora Uitgeverscentrum, Aalst/Erembodegem.

Tel. 053/76.72.26,

Fax 053/78.26.91,

E-mail: info@agorabooks.com.

Verhalen van een haven

Bij Uitgeversmaatschappij Walburg Pers verscheen midden mei het boek "Het Oosterdok. Verhalen van een Amsterdamse haven".

De Vereniging Museumhaven Amsterdam (VMA) vormt al ruim 25 jaar een waardevolle en levende herinnering aan de eeuwenoude havenfunctie van het Oosterdok. Het begon met het feit dat een groep enthousiaste eigenaren van historische vrachtschepen 25 jaar geleden de oostelijke tunnelpier tegenover het Scheepvaartmuseum kraakte en er met 20 varende monumenten de Museumhaven vestigde.

Ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van de VMA verscheen nu deze rijk geïllustreerde boekuitgave "Het Oosterdok. Verhalen van een Amsterdamse haven".

In het boek wordt het ontstaan en de ontwikkeling van het Oosterdok tot een belangrijke Amsterdamse haven ruimschoots beschreven. De geschiedenis en betekenis van de VMA wordt verteld vanuit verschillende standpunten; de oprichter, de bewoner, de restaurateur en de visionair komen aan het woord. En welke kansen bieden nieuwe stadsontwikkelingen voor de VMA?

"Het Oosterdok" (ISBN 978-90-5730-723-2) telt 96 pagina's, en werd als softback uitgegeven.

Het boek kost 19.95 euro. Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij Uitgeversmaatschappij Walburg Pers, Postbus 4159,

UW PUBLICITEIT IN
HET VRIJE VISSERIJBLAD?

Contact, info en opmaak:
cdvproductions@skynet.be

7200BD Zutphen. Tel. +32(0)575.510522,
Fax +31(0)575.542289. In België wordt het boek
verdeeld door Agora Uitgeverscentrum,
Aalst/Erembodegem. Tel. 053/76.72.26,
Fax 053/78.26.91, E-mail: info@agorabooks.com.

Scheepvaartfoto's

Bij The History Press verscheen een interessant boekje onder de titel "Merchant Shipping. 50 years in photographs", samengesteld door David Hucknall.

Over een periode van zo'n veertig jaar heeft de scheepvaart een onvoorstelbare transformatie ondergaan. Tot begin van de jaren zestig werd de scheepvaart gedomineerd door schepen van gevestigde rederijen die werden ingezet op regelmatig lijndiensten met aangekondigde vaarschema's. In de 'sixties' startte de container zijn opmars, met een ware revolutie in de transportsector als gevolg. Hierdoor kwamen tal van moderne, snelle vrachtschepen werkloos aan de kant te liggen. Niet alleen moesten gracieuze schepen plaats maken voor 'dozen' (boxships), ook het havenbeeld onderging een ware gedaanteverandering. Door de toenemende afmetingen van de schepen werden heel wat 'oude' dokken uitgerangeerd.

David Hucknall wist deze evolutie aan de hand van prachtige foto's vast te leggen. De belangrijkste rederijen komen in het boek aan bod. De opgenomen foto's werden niet alleen in het Verenigd Koninkrijk en Europa genomen, maar ook in verre havens tot in Afrika en Japan. Een aanrader voor iedere shiplover!

"Merchant Shipping. 50 years in photographs" (ISBN 978-0-7524-5623-2) telt 159 pagina's. Het boekje werd als softback uitgegeven en kost £16.99.

Bestellen kan via de boekhandel, of rechtstreeks bij de uitgeverij The History Press, The Mill, Brimscombe Port, Stroud, Gloucestershire, GL5 2QG, UK.

Tel. +44.1453.883300,

Fax +44.1453.883233,

e-mail: direct.enquiries@marston.co.uk.

Alle industriële en scheepsherstellingen mechaniek en plaatwerk

Nieuwe Werfkaai 14 • 8400 Oostende

T: 059 33 22 15 • F: 059 33 01 55

GSM Johan: 0477 31 54 15

GSM Ludo: 0477 33 54 35

**BEMA
DOET
HET**

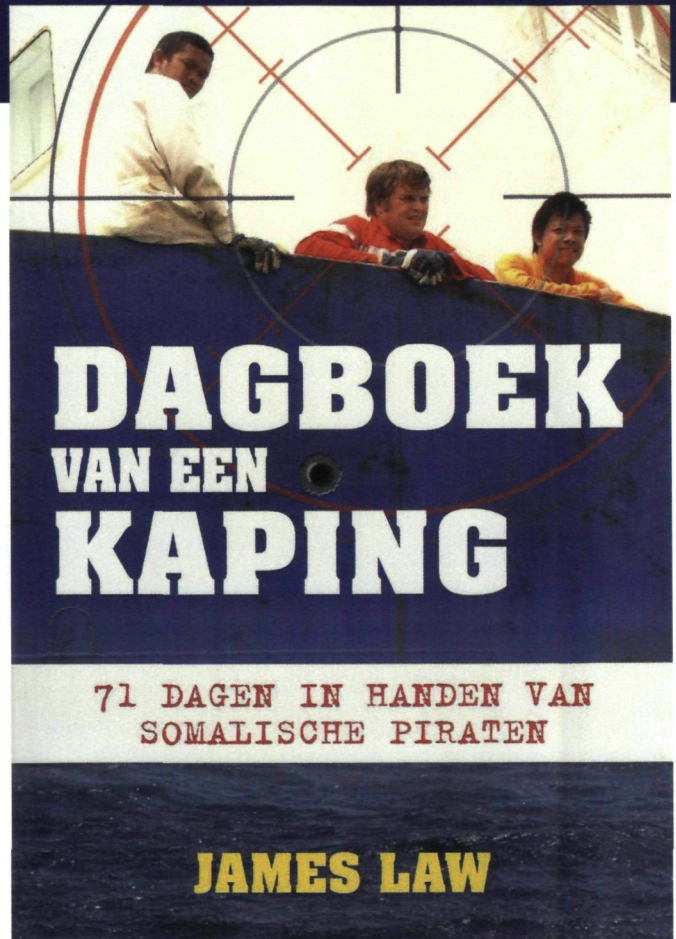
Lezen

Dagboek van een kaping

In *Dagboek van een kaping* vertelt auteur James Law het huiveringwekkende verhaal van de kaping van de 'Pompeï', een door DEME gecharterde steenstorter. Law is geen onbekende in de visserijsector. Gedurende een decennium voer hij op onze vissersvloot, en groeide daarbij zelfs door tot schipper. Toen hij in de Golf van Biskaye problemen kreeg met de Franse visserijwacht, liet zijn toenmalige reder hem stikken met de boete. James moest lenen bij de bank en betaalde de volgende tien jaar de boete af. Deze spreekwoordelijke druppel deed hem besluiten om de visserijsector vaarwel te zeggen. In 1998 begon de zeeman een nieuwe carrière in de baggersector. Ik ken James persoonlijk. Ik heb enkele jaren met hem gevaren, van 1989 tot 1991. Hij heeft een rustige inborst, een mens van het type waarvan je niet weet hoe je er ruzie mee moet krijgen. Een aangename, fijne collega. Zijn avontuur lezen heeft me meermaals stollend bloed bezorgd, en diep respect voor de manier waarop James Law, de bemanning van de Pompeï én hun familie dit horrorverhaal doorstonden. Dit beklijvende dagboek is een must voor alle vissers, ex-vissers, zeelui en hun familie. Kippenvel verzekerd.

Het verhaal begint bij de afvaart in Dubai, op 5 april 2009. De steenstorter Pompeï moet een lange reis ondernemen naar Durban, Zuid-Afrika, om daar een opdracht uit te voeren. De route voorziet een tussenstop in Port Victoria, Seychellen, om daar te bunkeren. Al snel wordt duidelijk dat het geen rustig boottochtje zal worden. Amper één dag na afvaart klimmen kruimeldieven aan boord en gooien het reddingsvlot los om de inhoud te plunderen. Enkele dagen later heeft het schip weer een 'close encounter' met verdachte zeeschuimers. Wanneer de Pompeï doorheen de Golf van Aden vaart, gaan op 200 km van de Seychellen de poppen pas écht aan het dansen. Tot de tanden bewapende Somalische kapers enteren het 65 meter lange schip, en maken er zich, vervaarlijk om zich heen schietend, meester van. De kapitein kan nog net het stil alarm activeren, zodat het Antipiracy Centre in Dubai gewaarschuwd wordt.

De rest van het verhaal leest als een echte nagelbijter. De auteur vermengt zijn wanhoop met een flinke dosis ironie, afkeer en kritiek. Was dit een fictieverhaal, de lezer zou plezier beleven aan de kapers, die door hun heetgebakerde onkunde billen kletsende situaties creëren. Maar piraten Gary, Amut, Norry de Rat en Mister Abdi zijn even onvoorspelbaar als onbetrouwbaar. Ze zijn alles behalve amusante stripfiguren, maar levensgevaarlijk. Wanneer James op dag 3 zijn opstandigheid niet meer onder controle heeft en een fel conflict krijgt met gluisperd 'Norry de Rat', wordt hij ei zo na vermoord. Na dit incident besluit James wijselijk om 'low profile' te gaan en zich zo gedeisd mogelijk te houden. De Somaliërs beroven

de gehele bemanning van hun persoonlijke bezittingen, toveren het schip om tot een stortplaats, brengen dagelijks geiten aan boord om ze te slachten, en wisselen hevige onderlinge conflicten af met zware feesten waaraan soms tientallen dreigende kapers deelnemen. Intussen lopen de onderhandelingen met het baggerbedrijf moeizaam verder. De piraten eisen een flink bedrag aan losgeld. De mannen van de Pompeï krijgen maar mondjesmaat informatie over de vorderingen. Uiteindelijk duurt hun martelgang 71 dagen, waarna ze nota bene zakgeld krijgen van de piraten, voor hun terugtocht naar huis. O ironie.

FROID

'Dagboek van een kaping, 71 dagen in handen van Somalische piraten', telt 199 bladzijden en werd uitgegeven bij Van Halewijnck. Kost 16 euro. ISBN: 9789461310897.

BUDDY'S GOLD

AANKOOP
GOLD

AALST

LOUIS D'HAESELEERSTRAAT 4
9300 AALST
0484 20 20 71
OPEN: DIN - ZAT VAN 10U - 12U
EN 13U30 - 18U
GESLOTEN: ZON - MAAN -
EN FEESTDAGEN

OOSTENDE

VAN ISEGHEMLAAN 72
8400 OOSTENDE
059 50 67 29
OPEN: DIN - ZAT VAN 10U - 12U30
EN 14U - 18U
GESLOTEN: ZON - MAAN -
EN FEESTDAGEN

GRATIS PRIJSOFFERTE

GOUD ♦ DIAMANT ♦ ZILVER

DIRECTE BETALING

ANTIËKE JUWELEN

BRUGGE

DWEERSTRAAT 8
8000 BRUGGE
050 34 02 28
OPEN: MAAN - ZAT VAN 10U - 12U
EN 13U30 - 18U
GESLOTEN: ZON - EN FEESTDAGEN

LOKEREN

MARKT 63
9160 LOKEREN
0486 92 66 30
OPEN: DIN - VRIJ VAN 10U - 12U
EN 14U - 18U
GESLOTEN: ZAT - ZON - MAAN -
EN FEESTDAGEN

BUDDYSGOLD@HOTMAIL.COM
WWW.BUDDYSGOLD.COM

De Belgische visserijvloot (90)

In januari 2005 startten we met de rubriek 'De Belgische visserijvloot' waarbij we maandelijks drie foto's en een beknopte historische van de vaartuigen publiceerden. Met 111 steekkaarten van vissersvaartuigen hadden we zowat de hele varende vloot gehad. Door de goede respons op deze rubriek gingen we er nadien mee door. Sinds februari 2008 gaan we stapvoets terug in de tijd en brengen we de vaartuigen die inmiddels uit de vloot verdwenen zijn. Deze aanpak, die gepaard gaat met het nodige onderzoekwerk, leverde voldoende vaartuigen op om tot vandaag in HVB telkens een bladzijde te vullen.

Voor de juiste gegevens baseren we ons op de oudere Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen. Ook andere bronnen en archieven worden geraadpleegd om de exacte gegevens over de vaartuigen en de opeenvolgende eigenaars te vinden. (Louis Vande Castele)

Z 560 VIKING

Lengte: 19,54 m

Breedte: 5,37 m

Tonnage: 45,44 bruto ton

Bouwjaar: 1955 hout

Werk: L De Graeve, Zeebrugge

Motor: ABC 1955

Vermogen: 150 pk

Eigenaars.

Raymond Claeys (1955)

Op 26.02.1986 werd het vaartuig geschrapt uit de officiële lijst der vissersschepen.

Foto: verzameling LV - facebook

Foto collectie LVC

Z 589 ESPERANZA

Lengte: 27,40 m

Breedte: 6,62 m

Tonnage: 98,92 ton bruto

Bouwjaar: 1968

Werk: De Graeve, Zeebrugge
staal

Motor: Kromhout 1967

Vermogen: 530 pk

Eigenaars.

Weduwe Jules Serie – Waeghe en

Walter Serie. (1968)

Walter Serie (1973)

Romain Degroote (1979)

Op 20.04.1985 werd het vaartuig geschrapt uit de officiële lijst der vissersschepen.

vergaan in positie 50°28' N

00°08' W 1 dode

Foto: verzameling LV (facebook)

Foto collectie LVC

Z 289 JAN BREYDEL

Lengte: 33,53 m

Breedte: 7,58 m

Tonnage: 199,65 bruto ton

Bouwjaar: 1980

Werk: De Graeve, Zeebrugge

Motor: Bolnes 1979

Vermogen: 1.000 pk

Eigenaars.

Vandenbroucke – Schiltz (1980)

PVBA Vandenbroucke – Schiltz
(1982)

Op 29.03.1985 werd het vaartuig geschrapt uit de officiële lijst der vissersschepen

Vergaan na aanvaring met Filipijn's containerschip ARABIAN EXPRESS in positie 51°53' N

02°35' E. Bemanning gered.

Foto: LV ©

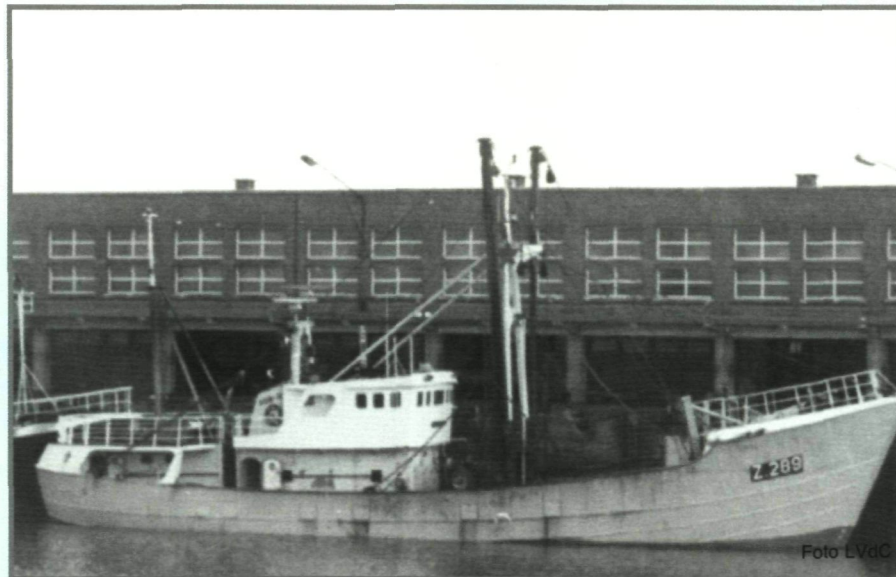

Foto LVC

VEEL PAPIER, WEINIG CHOCOLA

Chris (Prut) Meyers is visser aan boord van de Z 90. Visserijschool liep hij in Heist. Hij is gehuwd met Elke waarmee hij dochtertje Elise grootbrengt. Hij heeft de nieuwe Coupland eindelijk uitgelezen en hij vindt het boek een van z'n mindere. Hij hoopt zeker thuis te zijn op 13 oktober zodat hij in het cultureel centrum Scharpoord te Knokke naar de Rolling Stonesfanlag kan gaan. Vooral de groep van wijlen Rory Gallagher die er komt optreden wil hij niet missen, en The Kids evenmin. 's Anderendaags gaat hij uiteraard stemmen.

FILIP KOWLIER IN LONDEN

Ofschoon je als visser veel van huis weg bent, zijn er ook wel eens lange periodes dat je thuis bent. Zo heb ik er vier weken vakantie op zitten. Ik was weg, op vakantie, toen het schip binnenliep in Den Helder en kon dus niet 'overgaan'. Omdat het schip daarvoor ook al tien dagen tegen de kant had gelegen, kreeg ik een lange vakantie. Maar je hoort me er niet over klagen, want er zijn veel prettige dingen gebeurd. M'n pa en ik gingen eens samen in span op tong kruien. Het is geen groot kruinet maar door er een extra wekkertje en twee kittelaars voor te hangen, wordt dat gecompenseerd. Vader is een fervente, bijna verslaafde kruier. Hij wipt soms 2 keer daags in z'n tenue. Z'n conditie is dan ook beter dan de mijne. Wanneer ik zo lang thuis ben, ga ik al eens winkelen. Er zijn twee soorten winkels waarvoor ik altijd stop: viswinkels en CD-winkels. Voor wat de eerste betreft beperk ik me tot de etalage. Die wordt door mij kritisch geëvalueerd op versheid, prijzen en variatie. Bij de tweede kom ik zelden zonder CD weer buiten. Geen online diefstal voor mij! Maar tijdens de vakantie heb ik wel de boodschap van Filip Kowlier onder de massa's verspreid, zoals het een zelfverklaarde missionaris past. Daardoor komt het dat er nu in Londen een gezin is dat de reggaeplaat Otoradio van Flip Kowlier draait, want ik leerde

Chris Prut Meyers en Flor Vandekerckhove

Gerry McAvooy (L) Rory Gallagher (M) 1987

dat die mensen appreciëren. We leerden elkaar kennen op de camping in Pommeuse en de gezamenlijke liefde voor de muziek bracht ons aan de praat. Een amusant beeld was het toen de Britse kinderen, niet gehinderd door de hun vreemde taal, gingen shaken op de tonen van Kowlier. De vader vond El Fish' Rewinder ook heel goed. Maar die vakantie is inmiddels afgelopen en ik bevind me alweer aan boord, het eerste reisje zit er zelfs al op. We toeven intussen alweer op d' Oost want de Noord bracht niet genoeg op, en zeker niet in vergelijking met zij die al in het Hoge Noorden zaten. Verleden reis was ik nog machinist en nu ben ik alweer schipper. Die afwisseling ervaar ik trouwens als aangenaam en de bijhorende extra euro's zijn natuurlijk ook leuk meegenomen. Bij de jaarlijkse controle van Provikmo werd ik gezond verklaard. Die controle is toch heel veranderd. Vroeger ging het nogal eens zo: 'Voel je je nog gezond genoeg om te varen, en kun je nog goed zien?' Wie positief antwoordde was goed voor de dienst. Was het vroeger beter? Ach dat zegden ze vroeger ook al.

Gerry McAvooy & The Band of Friends

Chris Prut • chris.prut@telenet.be • foto's JoC

SCHILDERWERKEN ROMAN

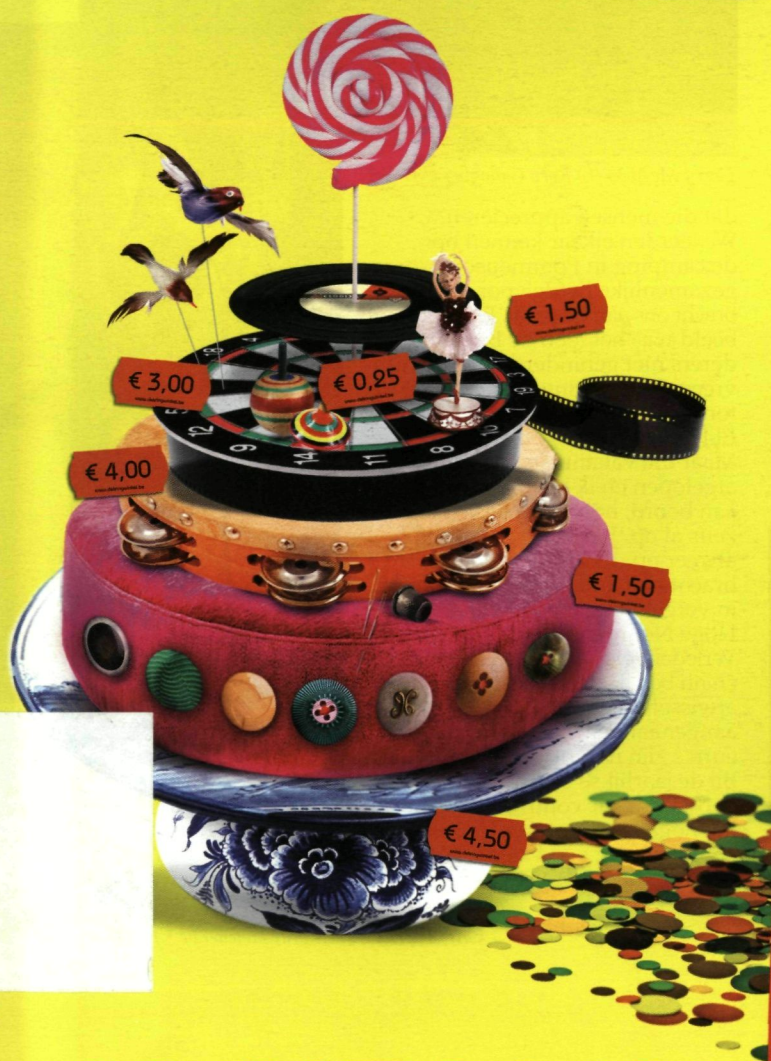
Ploegstraat 36
8450 Bredene

TEL 0477/43 40 14
nick.roman@telenet.be

DAG VAN DE

KRINGWINKEL

20 OKTOBER

Kiezen voor De Kringwinkel is mensen en producten nieuwe kansen bieden.

BON

VOOR 10 % KORTING,
ENKEL GELDIG OP 20/10 *

*NIET GELDIG OP REVISIE EN ELEKTRO
ENKEL GELDIG IN DE WINKELS HIERNAAST VERMELDT

de kringwinkel

← Originaliteit is niet duur

Brugge

Verkoop van Brocante
Vanaf 14 u allerlei demonstraties
Cafetaria, aangepaste muziek, leuke sfeer
Langestraat 169/171, 8000 Brugge

Blankenberge

Stripbeurs
Verkoop van Brocante
Stripkwis (win cadeaubonnen tot 25 euro)
Vanaf 14 u allerlei demonstraties
Ambachtstraat 5, 8370 Blankenberge

Beernem

Verkoop van vintage fotografie
Retro-fotostand
Visput voor de kids
Vanaf 14 u : allerlei demonstraties
Fortstraat 9a, 8730 Beernem

Zedelgem

Verkoop van Brocante
Cafetaria, aangepaste muziek, leuke sfeer
Vanaf 14 u : allerlei demonstraties
Torhoutsesteenweg 238, 8210 Zedelgem

Knokke Heist

Verkoop van opsmuk omtrent visserij en
scheepvaart
Demonstraties netbreien
Cafetaria met lekkers uit de zee
Kursaalstraat 55, 8301 Knokke Heist

Gratis ophaling van goederen
050 34 94 00

ONZE MISSIE :

1. Door hergebruik de afvalberg verkleinen.
2. Tewerkstelling bieden aan mensen die op de arbeidsmarkt weinig of geen kansen krijgen.
3. Tegen zeer voordelige prijzen degelijke en originele producten aanbieden.